

BÁO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BÁO

1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif

10\$ 00 par an

NAM 2 — 13 JANVIER 1939 — N° 69 — MÔI SƠ 20 TRƯỞNG: 0\$ 15

NGỦ QUÊN HAY QUÁ SỢ?



Chờ cho ông tỉnh giấc mê, — Không tiêu mất xác cũng què một chũn

THỀ-GIÓ'I 1939 AN HAY NGUY ?

NHỮNG NGƯỜI CÓ CON CHƠ LÊN SAIGON HỌC NÊN BIẾT

BẰNG-CẤP... PHONG-TÌNH LÀ GÌ

QUÂN-BỘ NHỰT MUỐN DÁNH TỚI TRÙNG-KHÁNH, CÔN-MINH

DẶNG-DÂN-CUNG, QUỐC-THIỆU VIỆT-NAM ?

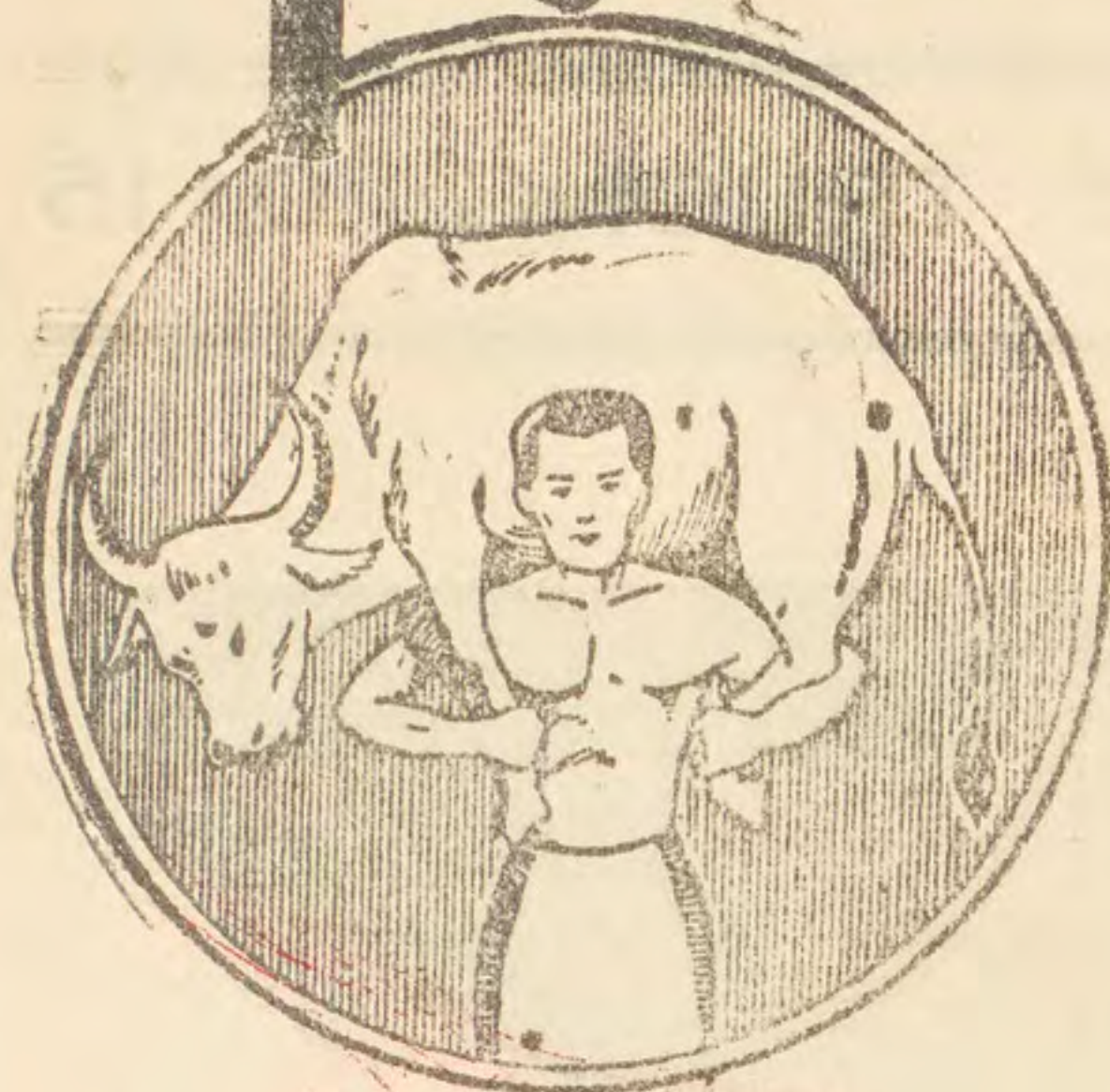
DAUNAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATSUITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

FORTONIC



RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC
SĨ VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dầy nở nang, trị hóa lù-mù học hành chậm hiểu. Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhất là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyen - van - Cao

Docteur en Pharmacie

121 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thủ) SAIGON

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân-Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mắt lờ lờ điếc, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ốm nhom hay đi đêm, cũng là xóa đi. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng hơi hộp chân vắn mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu **NHÂN-MAI** Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tính khí đầy đủ, dám cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tôn phi. Vì trước khi bị đau thận cả năm, chạy cả phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa báo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi v. 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 386 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-tại-Kính ở góc Chợ mới Saigon. Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi v. 0p.50

Một món thuốc tiên

AI HO?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BÛU-ĐƯỜNG
N° 90 Tổng-đốc-Phương CHOLON

Có thuốc ho rất thần hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khỏe khoắn.

PHÒNG KHÁN BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON
Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH:

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước dái đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH:

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

NÊN CHÚ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lưng, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, ăn ngủ thất thường bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc **SÂM-NHUNG-TINH, BỔ-TINH** hiệu hai thẳng nhỏ của nhà thuốc **HỒI-XUÂN-CÁC**, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội, Mùi nó thơm ngon.

Ái mắc phải bệnh ho, đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc **HÓA-ĐÀM CHỈ-KHAI-TÁN** hiệu hai thẳng nhỏ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc **HỒI-XUÂN-CÁC** 12 Bd Bonhoure Cholon.

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hach, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thờ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sùi, bô ti, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc **Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê** này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai nuốt với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đều đầu đầu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hầm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÈNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYẾN: Hữu-Thái; SOC-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Móng-Hoa; CẦN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

MỘT SỰ LẠ...

CHỈ NƯỚC NAM MỚI CÓ

mai

2^e ANNÉE — N^o 69

VENDREDI 13 JANV. 1939

Direction & Rédaction : N^o 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur : **Dào-trinh-Nhật**

THÈ-GIÓI 1939 AN HAY NGUY ?

CÓ một bọn người Anh háo-kỳ, hồi cuối năm 1938 đã giao hẹn với nhau, qua mùng 1 đầu năm uống rượu tân - niên rồi bày cuộc đánh cá xem trong năm 1939 thế-giới có chiến-tranh hay là vẫn hòa-bình. Số tiền đánh cá tới 10 000 liru. Trong năm nay có thể nuôi thêm vô nhiều nữa. Bên cá hòa-bình và bên cá chiến-tranh đình ước nhau như vậy : Nếu trọn năm 1939 hòa-bình thì ngày 31 Décembre, bên hòa-bình được lấy số tiền ăn cuộc. Trái lại, hễ trong năm nay, bất cứ ngày nào, miễn có một nước lớn nhỏ nào ở Âu-châu hạ lệnh tổng-động-viên, thì bên chiến-tranh được lãnh tiền cá, chứ không phải đợi giao - chiến thật. Vì tình hình quốc-tế ngày nay một nước bất cứ lớn nhỏ, đã hạ lệnh tổng-động-viên, tức là có một nguyên-nhơn gì nghiêm trọng và lôi kéo các nước phe đảng rồi biến thành đại-chiến ngay.

Chắc nhiều người cho bên đánh cá chiến tranh tất là được cuộc, vì chừn trời quốc-tế đã lộ ra nhiều cái dẫn tích chỉ tỏ ra thế giới năm 1939 này sẽ bạo phát nhiều việc biến-động lạ-lùng dữ-dội hơn năm ngoái nữa. Pho tượng Hòa-bình người ta đã ra công chớ-che, ôm giữ, đổ khỏi năm nay bị gió bão làm cho đổ bệ tan tành.

Chúng tôi không dám quyết đoán quá vậy. Nhưng ai cũng có thể xem việc trước đoán việc sau, lấy chuyện đã qua nói chuyện sẽ tới, dầu cho không chắc được thế-giới 1939 có đổ bể ra chiến tranh hay không, có đều nguy-nạn đa sự thì đã rõ như hai năm là mười.

1918 đã giựt lấy chia nhau. Hitler bây giờ viện cớ rằng Đức-quốc dân đông đất hẹp, thiếu thốn nguyên liệu, thế tất cũng phải có lãnh thổ ở hải-ngoại như các cường-quốc khác mới sống. Huống chi Hitler còn nói giọng cứng bơn ; chúng tôi bây giờ không có chịu trách nhiệm gì về cuộc bại trận 20 năm trước, cho nên điều ước Versailles không có nghĩa gì với chúng tôi, vậy chúng tôi có quyền đòi lại những lãnh-thổ của Đức-quốc hồi xưa mà các ông đã giựt lấy chia nhau, chẳng thêm hỏi người bôn.xu xem có chịu hay không ?

Năm mới đã bước qua mười mấy hôm nay, tuy chưa nghe ông chúa-tể Đại-Đức đem việc đòi hỏi thuộc-địa lên tẩm khâm xanh nhưng người ta đã thấy cái dã tâm của Y dòm nom những lãnh thổ Tunis và Samolie của Pháp đã bước vào một giai-đoạn hung hăng xằng xớm, làm cho không khí Âu-châu đã nặng sẵn rồi lại thêm rặng hơn nữa.

Ai cũng bảo sự đòi hỏi của Y là vô lý, nhưng mà cái giấc mộng họ muốn làm bá chủ trên biển Địa-trung nó phải sanh ra cái biến-thái như thế.

Hai chuyện Đức Y yêu cầu đều có thể làm mối lo cho Âu-châu năm nay có chiến-họa được lắm. Nhất là giữa Y với Pháp, hai chị em cùng họ La-tinh.

VIỆC Hoa-Nhật năm nay có lẽ hòa-bình kết-liệu, nếu như Anh Mỹ đứng ở sau lưng xúi giục và tiếp tế khí-giới cho Trung-quốc nữa. Trái lại, chiến cuộc có thể kéo dài ra vô cùng, mặc dầu mấy tháng nữa Nhật-quân đánh lấy được Trùng-khánh rồi muốn thôi đi cũng không được.

Rồi những sự Nhật-quân xung đột với Anh Mỹ và xâm phạm lợi quyền Anh Mỹ, đây chắc còn sanh xuất thêm nhiều. Đến những lãnh-thổ của liệt - cường Âu Mỹ có ở Đông-phương e cũng liên lụy nữa.

Tiếng nói là Anh Mỹ đã giúp tiền bạc khí-giới cho Tàu kháng

— Các ông cứ việc ăn lẽ Noel yên ổn.

Nghĩa là nhà độc-tài Đứo nghĩ mình trong năm 1938 đã thôn Ao xâm Tiệp là hai cú lớn rồi, còn lại vấn-đề đòi hỏi thuộc-địa cũ, để cho Liệt - cường ăn uống tất-niên xong xả, qua năm mới 1939, Đức mới khai nó ra.

Ấy là những thuộc-địa cũ của Đức mà Liệt-cường thắng trận

Nhật, nhưng mà kỳ thiệt họ đã giấu tiếpphù trợ cho Nhật được hoành hành thắng lợi như ngày nay : chẳng những Tàu bị luật vong phần nửa sơn hà mà thôi, cả lợi quyền và địa vị Anh Mỹ cũng bị liên đới rung rinh nguy hiểm vì đó.

Thì tại Anh Mỹ nhút nhát không dám can thiệp ngay từ buổi đầu, mới ra nông nổi.

Năm nay chúng ta đứng trước câu hỏi khó khăn này : Anh Mỹ có dám thiết thực đối phó với Nhật không ? hay là đành chịu khoanh tay lùi bước, dầu mất thanh danh lợi ích gì cũng cam lòng mà thôi ?

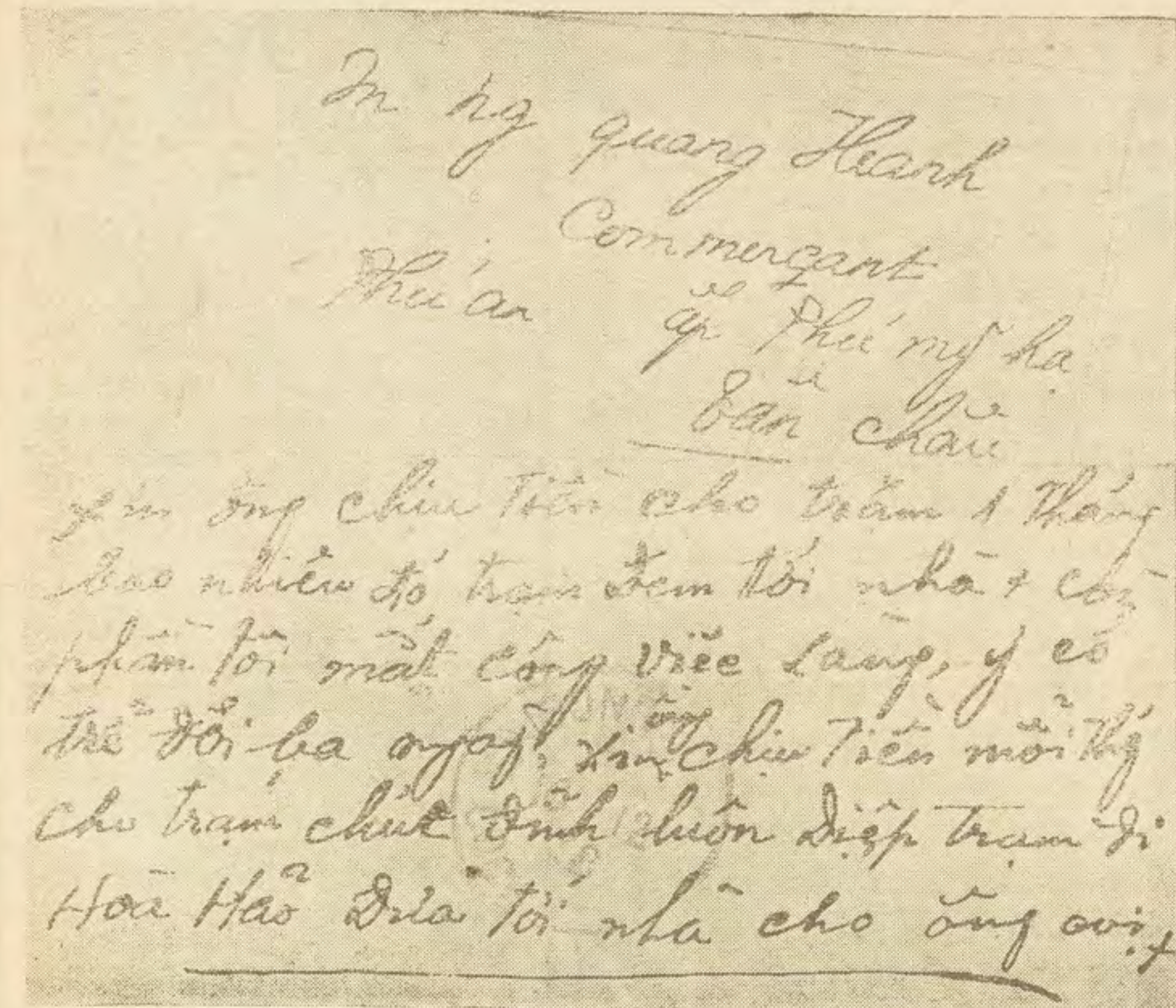
Bất cứ thời-gian sẽ trả lời theo câu dưới hay câu trên, người ta cũng thấy cuộc-diễn Viễn-dông năm nay tất có một phen diễn-biến quan-hệ, ra ngoài ý liệu của người ta không chừng.

THỜ đến vấn-đề Do-thái cũng là một chuyện có quan-hệ đến thời-cuộc thế-giới không phải nhỏ đâu.

Một là những dân Do-thái đào-nạn ở Đức-quốc đi ra, các nước dân-chủ đồng-minh đang tìm cách bao bọc họ và mưu kiếm sanh nhai cho họ, vì tình hơn loại tương thân tương cứu. Cái sơ tâm vẫn là tốt đẹp, đáng khen, nhưng các nước có lòng cứu vớt nạn-dân Do-thái, không để họ ở ngay trong đất nước mình mà sanh nhai có phải là hạp phong-thổ và đúng trường hoạt động của họ hơn không ? Sao lại có cái dự định chia sớt đi các thuộc-địa xa gần, định gây ra một cái cuộc-diễn Palestine thứ hai nữa chẳng ?

Hai là những ông Do-thái đang xung đột lưu huyết với dân A-ráp ở Palestine, mỗi đảng cũng có một nước mạnh đứng làm đầu, ủng-hộ. Chính người Anh chủ-trương cho người Do-thái về lập quốc ở Palestine, nên bây giờ Anh phải đàn áp cái phong-trào phản-đối của người A-ráp, đến nỗi thịt rơi máu đổ linh lảng. Nhưng người A-ráp

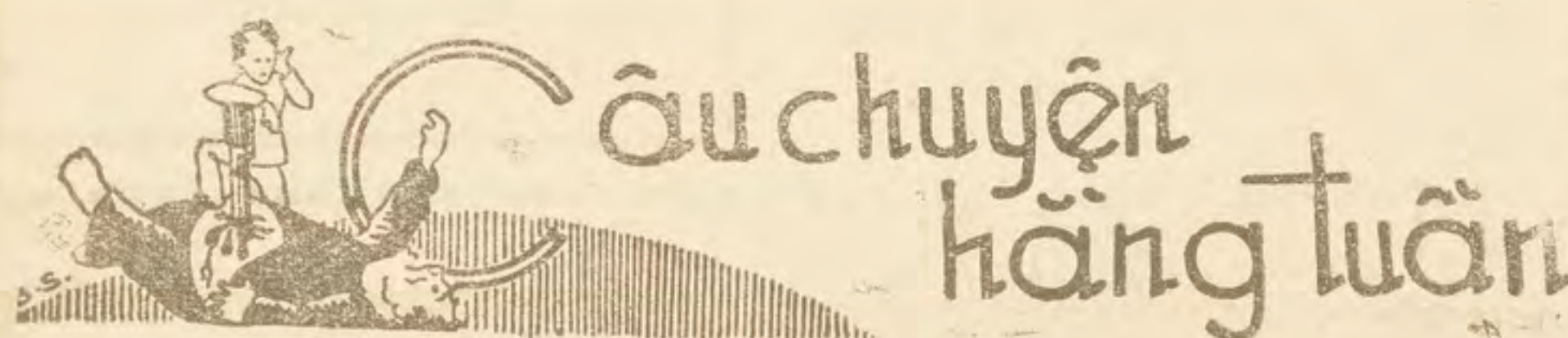
(Coi qua trang 17)



CHÚNG tôi đã nhiều lần nói công cuộc tổ-chức Bru-chánh ở xứ mình, chỉ hoàn thiện ở tỉnh thành và mấy nơi gần chợ gần quận mà thôi, còn hơn một chút, về làng xóm xa xuôi, người ta than phiền mãi về nạn lạc thơ mất báo, nhưng từ hồi nào tôi giờ vẫn chưa thấy cải-thiện gì hết.

Một chứng cứ còn con là bức hình in trên đây, Mỗi làng dặt ra t am-dịch, cốt để làm việc chuyển-đệ thơ từ báo chí cho dân, mà trạm muốn người mua báo «hĩ-cúng» riêng cho mình thì mới có tờ báo đem đến nơi mà đọc, thật là sự lạ như thế-gian, dám chắc duy có nước Nam mình mới thấy mà thôi.

Quan Chủ-tỉnh Châu-đốc và quan Chủ-quận Tân-châu, nếu thấy hình này, các ngài có cảm-tưởng ra sao không biết ?



CON HEO GIÚP ICH CHO QUAN

MÔI khi có dịp nhớ câu mà chủ đề trong làng nẫu rượu chuyện một ông quan lậu ư do hoài vậy ?

— nổi tiếng là bức thánh tham-ó Chú xã cũng cái vũng vàng
— kiếm cách ăn tiền được từ con trong bụng vì sự thiệt, theo chỗ heo trở đi, rồi phải tằm tắc khen chú biết, làng mình không ai nẫu phục mãi,

Phải chi người ta muốn đúc quyết đoán một có, hai có, ba có, tượng đồng một ông quan có biệt bốn có vì ngài nói ngài đã xem tài hồi-lộ, để truyền lại thiên thu tướng tá con heo mới gặp ngoài vạn tuế, thì tôi tưởng không còn công làng hồi này thường ngày ông nào xứng đáng hơn nữa có ăn bã rượu rõ ràng

Đó là chuyện hiện-dại của xứ Phải con heo đó ở trong mình, cách nay lời vài chục năm làng chủ không ?

mà người đóng vai tướng chánh Dạ, chính heo trong làng.
có lẽ nay cũng còn sống, hay có — Chú kêu mấy đứa lại mở qua đời chắc cũng mới đây mà bụng con heo trước mặt tôi coi có phải trong bụng chứa đầy bã rượu

Một hôm, ngồi trên xe kéo, đi hay không cho biết. Cặp mắt ta về làng kia có công vụ, chợt ngó sáng như đèn trời mà. Chủ có thấy một con heo nái, mập ú, đang trách nhậm trông coi trong làng, ụt ịt dong chơi trên đám cỏ bên còn chối nổi gì.

đường, đức-ông « dân chi phụ Trước sự quã quyết của quan mẫu » ta, vụt động trí khôn quỹ như đồng đình vào cột, chú xã ta quát, liền hồi tên xe kéo : không dám mở bụng con heo. Làng

— Tao đổ mầy nghĩ ra cách gì không dám mở bụng con heo. Làng
ăn tiền được con heo kia không ? mình thuở giờ không nẫu rượu

Ăn tiền của con heo ? lâu, nhưng mới bữa qua nay có
Bác xe kéo ta vừa cầm đầu nhà nghèo túng quá nẫu bấy một chạy, vừa suy nghĩ, chắc muốn vài nôi, bết đầu. Lại biết đầu con trở lại thì sức với quan. Nhưng heo ấy chẳng ních một bụng bả nghĩ mãi không ra, bác thủ thiệt rượu mới đầu hồi này.

minh bại trận : Chú càng tỏ vẻ run sợ, quan ta càng làm già. Biết chuyện biết

— Bầm, con xin chịu, phép, chú đưa ra mấy chục bạc lẽ gong xe cả đời. Giờ queo vô trong quan là rồi.

làng này, kéo ta tới nhà thôn- Ra đường, quan ngồi gặt gù trưởng sẽ biết, trên xe kéo, dương dương đắc ý.

Vô nhà chủ xã, quan tâm bộ giận dữ la hét :
— Sao luật nước nghiêm cấm



Hầu hết những bệnh tật của bạn gái như: nhức đầu, đau bụng vào những ngày có kinh, hay buồn, người men mệt, mất máu, đều sanh ra bởi kinh nguyệt không đều.

Không những làm mất sức người thiếu-phụ, làm mất vẻ đẹp thiên nhiên, mau già, mà có ảnh hưởng không tốt cả tinh thần. Hay lãnh đạm, quạo quạo với chồng. Trong gia đình mất hòa ái, thường hay gây gổ với một chuyện không đáng.

Con gái thì có những ý nghĩ táo bạo, muốn đi quyền sinh với một chuyện nhỏ nhen. Hay hơn giận không chừng.

Những bạn gái đó nếu dùng thuốc **Phụ-nữ bạch-yến-hoàn** của **PHỤC-HUNG-Y-QUÁN** để bồi bổ sức mình thì tự nhiên máu huyết được điều hòa, da mặt hồng hào tươi nhuận, thấy cuộc đời sang láng vui đẹp. Giá 1 hộp 1p.00. Trữ bán tại nhà thuốc **VÕ-DÌNH-DẪN 323, Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier Phnom Penh.** (Gửi C. Rembt. khỏi cước phí từ 2 hộp).

MOI RA

M. THANH TẠO ca :
Lệ thắm ca nhĩ trường
(Guitare)

CÔ Ba HUÊ ca :
Bóng nhạn mờ
(Violon kim)

Đĩa ASIA cũ đôi mới bù 1p.20
ở khắp đại-lý

asi

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sáp hiệu ÍCH-NGUỒN - ĐUỜNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, đầu ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sáng hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota : Con nít, Phong, ban, đen, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÁU-PHÁCH-TÁN, hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐUỜNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành : 295
Phunhuân-Saigon.

Nên noi... Nên nghe...

CHỪNG hai tuần nữa, thành cung binh phục, Hoàng-thượng ngự giá về kinh. Nhân dân Nam-kỳ đều nghĩ một sự ngẫu nhiên đưa Hoàng-thượng tới đất khai cơ của đức Thái-tổ nay gần đến lúc ngài từ giả cõi loan, mà nhân dân không được có một cuộc biểu tình gì để tỏ niềm hoài cựu đời chút sao?

Hướng chi Nam-kỳ đã từng được cái vẻ vang là nơi quê ngoại của hai tiền triều, nay cũng là đất ngoại-thích của Kim thượng nũa.

Nhơn-tâm muốn vậy, nhưng còn có lẽ chánh-trị bên trong biết người ta để dân Việt-nam xứ này được hoan nghinh hoàng vua Việt-nam theo như ý muốn không?

NẾU sự dò biết của chúng tôi không lầm, thì trước ngày Taánh giá hồi loan, tại hành-cung ở đường Norodom - tức là Đông-dương Soái-phủ - sẽ có một buổi triều-kiến cho tất cả đại biểu các giới Nam kỳ.

Như vậy có lẽ lượng tiện hơn là bày đặt ra những cuộc biểu-tình gì khác.

Hình như người ta lo xa chỗ này không phải vô lý : nếu để cho dân tỏ chức các cuộc biểu-tình mà rủi ro vạ nhưt có kẻ xen vào một cuộc biểu-tình gì trái lại thì sao?

LẦN thứ nhất, ông Thần-tài đem số tiền lớn lao cho một người thật là hạng nghèo.

Anh cu - li Phạm-văn-Cầu ở Châu-đốc đã trúng số 6 muôn.

Các báo hằng ngày đã bị cậu Trí bé con chơi cho một vở cây chưa lắm rồi, cho nên bạn này họ cần thận hơn : chụp hình anh Cầu với tấm giấy số ở trước ngực như đeo mề-tay, lại đến cho anh một bộ đồ tây có thắt cà - vat dáng hoàng lâm.

Con người ta nghèo khổ, vụt chốc trở nên phú quý thường có những sự kiêu căng, cuồng đại.

Chúng tôi van vái trông mong cho anh Cầu với số tiền ấy vào tay, anh sẽ chịu khó gìn giữ kinh doanh, làm sao có lợi ích cho đời anh được lâu dài. Chớ có để 6 muôn bạc đội nón ra đi bởi những cách rã rã của phường lợi dụng. Nhưt là, nếu có ai ga găm anh ra mở báo để làm chủ-nhiệm, quán-ý, thì anh nên xá họ đi.

Làng báo chúng tôi chật hẹp, đã có một hai anh « cán cuộc » mà đặc thời gặp may, làm đại-chủ-nhơn-ông, là quá lắm rồi.

NHỮNG người ở Châu thành này 15 năm trở lên như chúng tôi, chắc đều biết chuyện tức cười của một anh quét chợ cá trong Cholon trúng số độc đắc.

Tưởng là anh có phước bỏ cây chổi rồi cầm được cái vé vàng gì sao? Anh cơ bạc, anh chơi mớ, anh nắm hút hai bên hai mâm đèn, anh lấy hai ba chị vợ, chị nào cũng chỉ cốt gạt găm anh được một số tiền rồi đóng. Thấm thoát chưa đầy hai năm, người ta lại thấy anh cầm cây chổi quét chợ lại như cũ. Bây giờ có khác hơn trước

là thêm mấy hột xoi và mang bình ghềnh nặng nó hình thần anh tới chết.

Thật là Tài - ông nói phải : Được ngựa chắc gì có phước đầu!

BIẾT bao nhiêu người đi xem Nam-hoi đi banh hôm rồi, về phải than phiền cái thái-độ thất giáo và bất-nhã của khán-giả Huê-kiêu. Họ bày tỏ cả ra ngôn ngữ cử chỉ để khen ngợi chiến-tướng họ chừng nào tức là xỉ xỏ khi-bí anh em chúng ta chừng nấy. Mỗi trận, đều có những cuộc chửi trả hay loi nhàu lật vật ở giữa khán-giả ta và khách.

Tiếng than phiền ấy thấy bày tỏ trên nhiều báo hằng ngày.

Khó nói thì ai cũng biết những kẻ có cái thái-độ nói trên, chỉ là bọn thất giáo vô học, chứ những bạn Huê-kiêu trí-thức không khi nào có thái-độ căng đác ý nhỏ nhen như thế, chúng tôi dám cam đoan.



Anh PHẠM-VĂN-CẦU
Với tấm giấy số độc-đắc

VỚI những kẻ thất giáo ấy, bà con ta cũng nên rộng lượng tha thứ, chớ bỏ làm mướn, chẳng nên than phiền chấp rạch họ làm gì.

Nhơn-tình ai cũng thế. Trong khi ở cổ-hương họ bị những trái banh gang sắt của kẻ hùng-cương xâm-lược, làm cho họ

Ai tin

Chúng tôi lấy làm đau đớn cho thân bằng quyến thuộc hay tin :

Ông Đặng-tân-Hồ

Cựu đốc-học trường Thủ-đức sanh năm 1833

Là suôi gia, anh, cha của chúng tôi vừa thở hơi cuối cùng tại nhà riêng ở Tầng-phủ (Thủ-đức) hồi 5 giờ sớm mai ngày 11 Janvier 1939.

Suôi gia : Mme Vve Nguyễn-kim-Đinh née Thanh-thị-Mậu chủ nhà in Saigon.

Em : Đặng-văn-Thị chủ vườn cao-su ở làng Tăng-phủ và con Đặng-văn-Tiền, Institut Pasteur Saigon vợ và con.

Rể và con gái : Nguyễn-kim-Hương Planteur ở Tân-hòa vợ Đặng-thị-Ngọc Institutrice en service à Giồng ông Tố (Giadinh).

Cháu ngoại : Nguyễn-kim-Hương Giàng, Nguyễn-kim-Hương-Son, Nguyễn-thị-Ngọc-Hà, Nguyễn-thị-Ngọc-Thủy.

Thay lời cáo phó và y theo lời di chúc xin miềng thân lễ điều bằng tiền.

Cuộc tổng chung định vào ngày Chứa nhựt.

thua chạy thất điên bát đảo, từ các ông nguyên-nhung quốc-trưởng trở đi, nay có mười mấy người đồng-bào qua đây giao-chiến với bà con ta bằng trái banh cao-su mà thắng trận, ta cũng nên để họ đắc-ý tự cao mà an ủi lấy họ một chút với chớ.

Hôm nay, dân thất nghiệp ở Luân-đôn khiêng một cỗ quan-tài tới trước dinh thủ-tướng mà đòi cơm ăn việc làm.

Đến sáng hôm thứ hai rồi, ông Chamberlain lên đường sang Y, họ lại khiêng quan-tài ra ga tiễn tống và hô khẩu-hiệu lăng mạ Mussolini. Họ muốn chỉ tỏ ra việc ngoại-giao này, cũng như hiệp-ước Munich ba tháng trước, là biểu-hiệu hèn nhát của tập-đoàn Dân-chủ trước mặt tập-đoàn Phát-xít.

Thủ tướng Anh sang Y chuyển này, nếu thành cuộc Anh-Y thân thiện, chắc là thời-cuộc Âu-châu có lắm sự đổi thay ngộ ngĩnh lắm đây.

GIỮA lúc người ta kêu la miền bắc nước ta có họa nhơn-mãn, tình cách di-dân qua tới Phi - châu, lại nghe bộ Thuộc-địa có cái dự-án nay mai tính chia sớt năm mươi ngàn dân Do-thái qua Đông-dương mở đất làm ruộng, thật là sự lạ.

Chúng tôi trông mong việc này đừng thực hiện, vì nó là một chánh sách trái nghịch với quyền lợi của dân xứ này.

MẤY tháng nay, báo-giới các nước Dàn - chủ như bản đờn một điệu, cùng nói đạo rằng Anh Mỹ sẽ soạn cương quyết đối phó với Nhật bản. Nhưng sự đối phó cương quyết ấy chưa thấy bóng dáng đâu, chỉ thấy Nhật-quân đối phó với Liệt-cường ở đất nước Tàu, ngày càng gắt gao hơn nữa.

Họ cấm tuyệt tàu bè ngoại-quốc vào sông Dương-tử, ai sợ rớt bị họ bắn chìm đừng trách.

Họ nhứt định can thiệp vào quyền hành cảnh sát ở các tổ-giới để trừ những phần tử bài Nhật mà Liệt-cường cho nương náu trong đó.

Họ còn muốn nhiều hơn nữa để đó mà coi. Đến đời một người Pháp qua Tàu xem xét lúc trở về có ghé qua đây, thử dài và nói :

— Tại cái chánh sách ngoại-giao của Liệt-cường sai lầm, cho nên ngoại-kiều ở đất Tàu bây giờ bị Nhật - bốn khinh miệt không thua gì người Tàu.

Ai bảo các ông?

TUỶ mấy ngày nay cũng vắng tin về chiến-sự Hoa Nhật, nhưng cứ điện - tín Tàu hôm kia nói Tướng-giới-Thạch bay đi Tây-an nhóm quân - sự hội-nghị khẩn-cấp, thì đủ cho ta biết rằng Nhật - quân đang chú trọng tấn công vào Thiểm - tây Cam - tức để cắt đường Trung Nga giao-thông.

Phía dưới này hải - quân họ rục rịch chiến cừu ch-lao Hải-nam đến nơi.

Con Ung-tịch-Vệ hiện nay ở Hanói, ở Hương-cảng hay là đã lên Thượng-hải, đi Âu-châu rồi, không ai biết rõ.



Những bệnh ho của người lớn và trẻ con mới phát như : ho khan, ho có đờm, tắc tiếng, ho khô khè trong cổ như gà kêu. Cầm mà ho. Ho nhiều mà không có đờm. Đàn bà có thai ho, hoặc đẻ rồi ho sản hậu, khạc có chút huyết.

Cùng những bệnh ho lâu năm đến có đờm xanh, đờm đen, có huyết. Ho lao ngực tức khó thở, đờm dính theo máu lợn cợn như bột báng. Hai chân vai đau, đầu xây xam bần thần. Dã dục về buổi chiều, ớn lạnh, mất ngủ, xột xa trong phổi.

Và nhứt là bệnh ho kinh niên của người lớn tuổi mỗi năm đến lúc trở trời đều ho.

Nếu các bệnh ho trên đây trị ngay bằng thuốc **Bảo-phế linh-dược** của hiệu **PHỤC-HUNG-Y-QUÁN** thì chắc chắn rất mau mạnh. Thuốc **Bảo-phế linh-dược** chuyên trị các bệnh ho rất mau lẹ, mà nó còn là một thứ thuốc bổ phổi rất tốt. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Một hộp 8 hoàn giá 1p.00.

Trữ bán tại nhà thuốc **VÕ-DÌNH-DẪN 323 Ma ins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier P. Penh.**

(Gửi contre remboursement khỏi cước phí từ 2 hộp).

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trác có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tí vị, thuốc này là một thứ thuốc trác hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại

LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các
hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

Mặc dầu phải Tởng nói rằng sự Uông bỏ li không hai gì cho đại-cuộc, nhưng kỳ thiệt là nội-bộ chánh-phủ Trung-khánh tất phải suy yếu vì sự mất Uông. Người ta còn lo một nỗi không chừng sẽ có chuyện lạ này diễn ra : hoặc Uông làm đầu các tướng lãnh Tây - nam để phẩu đối Tướng ; hoặc Uông giảng hòa với Nhật mà tọa trấn Nam-kinh. Với chánh-cuộc Tàu, hai sự diễn biến như thế có thể phát hiện cũng nên !

Ai có con cho lên Saigon học có biết

BẢNG-CẤP...PHONG-TÌNH

Một học 20 (tên trẻ, toàn là học-sinh « được rửa » tuổi từ 18 đến 22 hết cả. Chúng trọ học trong hai căn phố lầu « mất hạng » dưới Cầu-ông-lãnh ngang một trường tư.

Mặc dầu cha mẹ ở Lục-lĩnh gọi tiền lên luôn luôn và dặn con phải trọ học ngay trong trường vì ở đây có người chăm nom săn sóc miếng ăn chỗ ngủ sạch sẽ châu đáo, lại kèm chế không cho lên lòng, và lại trong trường có người chỉ dạy thêm.

Nhưng muốn thật hành khẩn hiệu của thanh niên tân thời là « vui vẻ trẻ trung », chúng gợi thơ về « đây đây » cha mẹ rồi rủ nhau đi ở đầu cây ngoài trường.

Tuy hai căn phố lầu ấy nó có vẻ « lạc xon » nhưng ở đây chúng dựng thông thả cười la, gần vô tung nóc nhà, và khi cao hứng thì tha hồ mà nhảy claquette trên trần bằng gỗ muốn xập gạc.

Trong mỗi gian, trên lầu cũng như dưới đất, hai hàng ghế bố kê liền nhau. Dưới gầm, đèn rương trấp cũng nối nhau và bên trên là hai chuỗi mùng giăng sẵn.

Từ trên tới dưới, chúng vút bỏ những quần áo, nón giầy, sách vở lung tung, là vì luôn luôn bạn nhảy giữa nhà hay... lo bôm thuốc trong phòng kín.

Ngó thấy tôi vô, T. vừa lò cò đứng dậy vừa hô lớn :

— À, moi có « tuyau » này hay tuyệt để rồi moi cho toi nhé.

Tôi hỏi đùa :

— Toi lại muốn cho moi « tuyau » bẻ đó nữa hả ?

— Thật chứ. Con Tám bù-lon bị bắt vô nhà thương Bạc-Hà hồi khuya hôm qua.

— Sao toi không nhận nó là vợ, chước nó ra ?

— Hừ. Moi mà có chỗ làm hẳn hoi thì khỏi nói mà !

Có phải « tuyau » đó hay lắm không ? Bao nhiêu đó cũng đủ cho toi về năm chổng cẳng ở nhà viết một thiên phóng - sự sensationnel rồi !

Tôi cũng xô lại :

— À, còn cái bình xấu hờ của toi đã lành chưa ?

Hắn lắc đầu :

— Thôi cha, đừng nhắc tới « vụ » đó nữa. Sớm mai này moi « miếng » rồi quay qua ghi-sê đi Prophylaxie cho moi một mũi khác mua ngân-phiếu gọi lại thấy bảy tám ông Trời. Moi đã vào Saigon cho T.

nguyên cùng đất trời, dứt « giao

những - sự của T. V. L.

kèo » chuyển này thì moi xin lưu như trời. Ban ngày hết đi « về hưu » !

Đó là thằng T. bạn học cũ của tôi. Ba năm thi bằng cao đẳng tiểu học, ba lần cũng đập nhảm vô chủ đề đủ ba keo. Thế rồi không biết hần ôn ý thế nào mà cha mẹ hần nghe bùi tai, trút hồ bao ra cho hẳn ra Hanoi học thêm.



Ở ngoài ấy chơi trọn một năm đả đời, hần chề nóng chề lạnh đủ thứ, lại bỏ về Saigon nhập vào đội binh... mất dạy ấy.

Nhưng mỗi tháng dưới nhà cứ gọi ngân-phiếu ra Hanoi cho người bạn học mà hần bảo đóng vai giáo sư trường Cao-đẳng và chủ nhà trọ, cho cha mẹ hần tin nhiệm. Thế là cứ mỗi lần lãnh tiền ở sở Bưu-chánh Hanoi thì « ông giáo » ấy lại rút bớt vài « miếng » rồi quay qua ghi-sê khác mua ngân-phiếu gọi lại vào Saigon cho T.

Bởi vậy nên bây giờ T. phong

cho đến sáng rồi về ngủ chèo queo trọn ngày. Đến tối lại đi nữa Tôi báo kỳ, bởi :

— T. à, mà ai dạy toi đóng kịch « làm hại cha mẹ » như vậy đó, hờ ?

Hắn chỉ một « anh hùng » mặc côm-lê xet màu xám đang nhảy claquette rom róp :

— « Ông giáo » C. kia. « Ăn học » ở Hanoi 4 năm mới « về nước » đó.

— Chà còn trẻ tuổi ghê, hả ? Đạn bằng cấp gì đó, toi ?

— Syphilis ! Moi nói « ông giáo » trong vở kịch « cho cha mẹ leo cây » mà ! Còn cái thằng đang nằm đọc nhật trình đăng góc kia thì đạn bằng... Blennoragie !

Moi thì mới « số mũi » sơ sơ. Ấy, cả ba đứa chúng moi dặt nhau về đây một lượt. Và tối bữa nào cũng rủ nhau đi chơi rồi toi thàng lại bỏ ra nhà giấy thép lãnh tiền với nhau « cũng như ai » vậy !

Tôi phê-bình :

— Cả ba nhà « kịch sĩ » tụi toi đều có cái bộ mặt « ba que » đặc. Lớn lên không đi lường gạt thiên hạ mà sống thật cũng ư !

Hắn trợn mắt :

— À. Cái đó thì toi khỏi nói. Moi đã định nếu sau này ông « via » bà « via » chết hết mà gia tài moi cũng khánh kiệt thì moi nhứt định đi làm ma - cô, hoặc tổ chức một đảng cướp đi bắt cóc con nhà giàu như bên Chicago mà sống còn sướng thân hơn đi cạo giấy mỗi tháng có vài chục mà chủ nó chửi như mưa !

— Nhưng tốt hơn là bây giờ toi ráng học rồi ngày sau về lấy vốn nhà mở nhà buôn hoặc cất xưởng khếch trương kỹ nghệ rồi thì tha hồ mà chơi. Chớ toi cứ lên lòng thế này mãi thì gia tài làm sao không khánh kiệt được ?

— Toi nói cũng phải. Nhưng chẳng nói đâu gì toi, ông « via » moi chơi « sanh tử » lắm. Moi chỉ sợ không chơi để ông dồn tiền cho đây hồ bao rồi đem cho đi nó lắt đi cũng vậy.

Một « anh hùng » đang nằm đọc báo cũng ngóc đầu lên bàn góp :

— Ừ thằng T. nói phải. Moi cũng nghĩ thế, nên cứ lâu lâu moi lại về nhà lên khoét tủ sắt của ông chớ chẳng thêm xin, vì ông « đá » với moi lắm, mà rất « nai » với chị em !

Tôi quay qua hỏi hần :

— Còn toi sao không đi học. Moi lên đây lần nào cũng gặp toi hết ?

— Trường ở ngay bên cạnh cho tương lai nước nhà nhiều đây, với chỉ việc đi học ! Bữa H. ra học Hanoi nhưng ban ngày nào vui vui thì moi đi học, còn vô lớp ngũ gục với ngáp đợi cho lúc nào buồn thì cứ nằm lì ở



CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ
93 RUE PELLERIN — TÉLÉPHONE : 20.912

Trị các chứng bệnh đàn ông và đàn bà.
Trị bệnh bằng điện khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.
Có nhiều phòng rộng rãi để các bệnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH

Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ
Chiều 3 giờ 5 giờ

Quý ngài muốn bạn Âu-phục cho đúng mode, giá rất rẻ, xin mời lại tiệm

A LA MODE

MODERN TAILOR
48, rue Gia-long - PHANTHIEP
Chủ-nhơn : DUY - VĂN đứng cắt

nhà xem mấy thằng mặc phong nhảy claquette, moi dám nói chắc, này nhảy nhót chơi. Moi thà hay nhứt Nam-kỳ à.

« Nhảy thét cũng moi, hần mới về Ba-liêu tổng tiền ông « via », vì bà « via » hần chết đã lâu. Ông cụ cho luôn hần cái gia tài bên bà cụ đầu đảng mấy trăm mẫu ruộng và 5 ngàn bạc mặt. Hần ăm hết 5 ngàn đem lên Saigon đưa cho hai ba « ông trời con »

mở ra một tờ báo để hần đứng tên quản-lý và lập bạn kịch cho hần thủ vai chánh. Oai ghê hả ?

Thế rồi trong mấy tháng bạn kịch rả, tờ báo đình bản, vì 5 ngàn đồng bạc tiêu hết bốn. Bấy giờ hần mới tỉnh ngộ, biết rằng mình bị cướp giật, hần mới dám đơn ra tòa kiện hai « cha hồ chú nhần » kia.

Rồi T. mỉm cười cách ranh ranh, kết luận :

— Toi thấy chưa ? Trong làng chơi kể về sự trụy lạc thì moi mới là thằng certifié 'hỏi. Còn nhiều thằng khác có brevet, diplôme, bac, cả licence hay agrégé nữa lặn.

TRẦN-VĂN-LAI

Đến tháng Mars năm 1939, ở thành-phố Phan-thiết sẽ mở một cuộc hội-chợ, tại sân Vận-động.

Cuộc hội-chợ ấy có nhiều trò chơi vui : khiêu vũ, hát, múa bóng, múa mọi, đánh võ, và nhiều trò vui khác.

Có nhiều gian-hàng cho mướn để trưng bày hàng-hóa — Một dịp tốt để làm quảng-cáo cho hàng-hóa của mình — Mau mau hỏi thuê kẻo hết.

Hội-chợ sẽ khai mạc nhắm ngày thứ bảy 18 Mars 1939.

Ai muốn hỏi điều gì, xin gởi thơ cho M. Nguyễn-Tao. Thừa-phái tỉnh Bình-thuận ; hay là M. Nguyễn-hữu-Thụ, phán-sự tòa sứ Phan-thiết.

Đến tháng Mars năm 1939, ở thành-phố Phan-thiết sẽ mở một cuộc hội-chợ, tại sân Vận-động.

Cuộc hội-chợ ấy có nhiều trò chơi vui : khiêu vũ, hát, múa bóng, múa mọi, đánh võ, và nhiều trò vui khác.

Có nhiều gian-hàng cho mướn để trưng bày hàng-hóa — Một dịp tốt để làm quảng-cáo cho hàng-hóa của mình — Mau mau hỏi thuê kẻo hết.

Hội-chợ sẽ khai mạc nhắm ngày thứ bảy 18 Mars 1939.

Ai muốn hỏi điều gì, xin gởi thơ cho M. Nguyễn-Tao. Thừa-phái tỉnh Bình-thuận ; hay là M. Nguyễn-hữu-Thụ, phán-sự tòa sứ Phan-thiết.

Đến tháng Mars năm 1939, ở thành-phố Phan-thiết sẽ mở một cuộc hội-chợ, tại sân Vận-động.

Cuộc hội-chợ ấy có nhiều trò chơi vui : khiêu vũ, hát, múa bóng, múa mọi, đánh võ, và nhiều trò vui khác.

Có nhiều gian-hàng cho mướn để trưng bày hàng-hóa — Một dịp tốt để làm quảng-cáo cho hàng-hóa của mình — Mau mau hỏi thuê kẻo hết.

Hội-chợ sẽ khai mạc nhắm ngày thứ bảy 18 Mars 1939.

Ai muốn hỏi điều gì, xin gởi thơ cho M. Nguyễn-Tao. Thừa-phái tỉnh Bình-thuận ; hay là M. Nguyễn-hữu-Thụ, phán-sự tòa sứ Phan-thiết.

Đến tháng Mars năm 1939, ở thành-phố Phan-thiết sẽ mở một cuộc hội-chợ, tại sân Vận-động.

Cuộc hội-chợ ấy có nhiều trò chơi vui : khiêu vũ, hát, múa bóng, múa mọi, đánh võ, và nhiều trò vui khác.

Có nhiều gian-hàng cho mướn để trưng bày hàng-hóa — Một dịp tốt để làm quảng-cáo cho hàng-hóa của mình — Mau mau hỏi thuê kẻo hết.

Hội-chợ sẽ khai mạc nhắm ngày thứ bảy 18 Mars 1939.

Ai muốn hỏi điều gì, xin gởi thơ cho M. Nguyễn-Tao. Thừa-phái tỉnh Bình-thuận ; hay là M. Nguyễn-hữu-Thụ, phán-sự tòa sứ Phan-thiết.

Les meilleurs vins se trouvent aux :

CAVES ALGÉRIENNES

Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458 R. C. 2.565

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm đồ mau lẹ. Có chế kiêu áo dài thêu lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA

110, RUE LAGRANDE — SAIGON

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy: 1' ĐĂNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2' ĐĂNG lựa chọn tự do. 3' ĐĂNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4' ĐĂNG bon garantie 3 năm. 5' ĐĂNG lắp viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng



XIN LẠI
NHÀ NGHỀ:

TRAN-NGUYỄN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon
Tél. 21.289

MOT CUOC DIEU-TRA CUA «MAI» TRONG LANG BAO

**NỢ
VĂN**

CỦA
LANG-TỬ

TRONG các bạn, hẳn ai cũng đã một lần bị chó rượt. Nhưng hàng viết như trình chúng tôi thì bị chó rượt hằng ngày. Bị chó rượt đây chẳng phải là bị con vật rất trung thành (mà ở xứ người ta thì được đàn bà chiều chuộng nâng niu, nhưng ở xứ mình thì lại ham thích cái đồ thừa thải trong bụng người) rượt cho chạy «có cớ» mà là bị dạ dày làm biểu - tình đòi hỏi chẳng phải là tự do, hòa bình chi chi, mà chỉ... cơm thịt!

Tôi sợ dĩ vì von như vậy là vì trong giới nhựt trình nghèo (xin các ông chủ báo chú bút và thơ ký tòa soạn thứ lỗi, tôi đã nói rõ là giới nhựt trình nghèo) chúng tôi có cái tiếng lóng (argot) ấy mỗi lần gặp nhau, coi bộ không vui, hỏi nhau:

— Sao vậy?

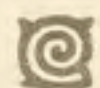
— Chó rượt.

Cũng như anh em cu-li xe kéo có tiếng nói riêng, cũng trường hợp ấy:

— Sao vậy?

— Chích nê-ô!

Bị chó đuổi thì cố nhiên là mặt phải tái đi và người phát lạnh, run cũng như đói. Danh từ ấy thông dụng là vì sự liên đới buồn cười đến... ra nước mắt ấy. Mà thôi, chó chẳng có gì gọi là cao kỳ.



Tôi cũng là một người có chơn (cố nhiên là bất đắc dĩ) trong câu lạc-bộ bị «chó đuổi» nhưng T.M. hiện làm phóng-viên lấy tin miệt Cholon cho Đ. F. có lẽ là người bị «rượt» nhiều hơn hết, trong các anh em. Đó là người bạn đã đi chung với tôi trên đường gai gổc để đi đất nhau từng bước phong trần. Nhưng nay tôi đã là kẻ bại trận, mà bạn còn gắng gượng giữ được thanh xuân để đuổi cánh bướm tươi non nhưng lừa đảo của đời, đương lúc mùa chưa ngả bóng. Bạn hỏi! Sao chúng ta lại cưỡng chỉ lời cha mẹ mà một sớm kia rũ nhau lại trốn tránh ra đi để cho bây giờ mỗi lần ngủ giẫy giụa chiều, thấy đời nhuộm toàn một màu tang chế? Sao chúng ta chẳng an phận thủ thường, sống những ngày bằng phẳng? Lại đi mê làm gì cái nường con

CHÓ RUỘT

gái xinh xinh mà thiên hạ gọi là «nghe thuật» để cho khổ nhục cả một kiếp người!

Từ ngày còn bé, chúng ta đã ao ước sau này sẽ làm báo thì chúng ta đã thỏa nguyện. Nhưng bây giờ, hơi bạn! bạn có thấy ngày mai hứa hẹn một cái gì không? Mà thôi sao tôi lại nói với bạn làm chi những phiền não và u buồn. Sao tôi lại bới làm chi trong đám tro tàn của ký ức?

Hoàng T. M. là người viết báo trẻ tuổi nhứt trong làng và cũng là người chống cự ráo riết với những cám dỗ của nghề nghiệp. Trải qua những Dân-quyền, Nghe thấy, Saigon Tuần báo, Tân-Tiến, bây giờ hẳn làm phóng-sự cho đồng nghiệp đường Catinat. Chủ nghĩa lãng mạn ám ảnh hẳn chẳng rời, nên đã lâu lắm rồi, hẳn sống một cái đời hết sức ngoài lề của khuôn sáo. Thỉnh thoảng lại thấy hẳn cùng một người bạn nào chung mướn phòng ngủ để ở, rồi một tháng sau lại thấy bơ vơ ở vệ đường. Tuy mướn phòng ngủ sang trọng thế đó, ăn mặc lúc nào cũng sạch sẽ thế đó, nhưng hẳn vẫn đói hoài. Vì lương bổng một tháng 35 đồng bạc thì làm sao mà sống đủ? Đã thế, hẳn còn phải «công» trên vai một hai người bạn thất nghiệp. Cho nên hẳn ở đậu nhà một người quen biết, ăn uống bữa có bữa không, ở mấy tiệm cơm các chủ mà vẫn gỏi gắm người bạn ấy ăn ở có nơi. Và hẳn còn ham đọc sách, đọc báo đến đôi tháng nào cũng phải tốn trên năm đồng. Thử làm một cái tính nhẩm thì ta đủ biết cái túng thiếu của nười phóng viên khốn khổ ấy.

Hẳn yêu thơ bằng cả tâm hồn mãnh liệt, mê nghề bằng cả một âm ảnh bất tuyệt và ham rượu như con ruot của bác Tấn - đà. Có đêm đã khuya, người ta còn gặp hẳn, lang-thang ở trước hòm Binh, say sưa thấy lão đảo cả một trời thơ và thả tóc bay trước gió lạnh, ngậm nga như thăng mất trí.

Ta không nhấp rượu mà lòng ta say,

Vì lòng nao nức muốn.

Ghi lấy đám mây bay,

Té ra vốn làm thi sĩ

Khát khao trăng gió mà không hay (1)

Hoàng-quân là một thanh-niên hiếu học, tha thiết yêu mến Poë, Baudelaire, Byron, về thân thể cũng như về văn-chương. Cái họa của đời anh ta là do ở sách

vở mà ra. Vì ta sợ người không đọc sách, nhưng ta phải thương hại người đọc nhiều sách quá. Còn gì sung sướng bằng sống rất nhiều đời, từ cái đời của kẻ thi-sĩ chống chiếc gậy giang hồ cho đến cái đời của vị bạo chúa xây giải Trường thành bằng xương máu của lê-dân. Và luôn luôn phiếm du qua xứ thời gian để viếng bết Babylone đến A-Phông-cung để ôm ấp trong mộng hết Dương-Quí-Phi đến nàng Bao-Tự.

Nhưng cũng không còn gì nguy hiểm hơn nữa. Vì sau bữa tiệc đầy cả những cao lương mỹ-vị cung cầu cho trí thức, sự tỉnh giấc mơ mới rõ thiệt nào nùng. Người đọc nhiều sách sau khi đã giả từ những hình ảnh rực rỡ của muôn thuở, bị trả về với sự thực chật hẹp và ngán ngẫm thành ra sống mà thấy không còn mấy may sinh thú.

T. M. ở vào cái trường hợp ấy. Cho nên cuộc đời chàng, chính chàng có thể tổ-chức lại có bề dạng hoàng được mà chàng không thiết đến. Thành ra cái khổ ấy lại tự chàng tạo lấy cho mình. Người ta không thương hại chàng ở chỗ chàng nghèo mà chính ở chỗ chàng muốn nghèo.

Chàng ngộ tâm sự:

— «Đời gió bụi quen rồi. Không thể gì sống theo phần đông được. Cứ đời vậy thành ra khi nào có ăn là ăn ngon ghê lắm!»

Tôi quên nói ngay rằng đó là một phóng-viên trong sạch, ghen cả mọi người... với nghề, và ngoài ra đồng lương không còn biết đến tiền bạc do một nguồn nào khác hơn. Độ làm T. T. bị V. K. T. lợi dụng cho một cấp rất lâu mà không biết. Bây giờ về giúp việc cho ông Huyện, số phận cũng chẳng sướng hơn lên đăng ty nào cả. Thấy chàng thanh thời đạo ngoài phố mà mặt có hơi tái xanh, thì bạn chớ lầm tưởng rằng bởi chàng vừa mới gặp một nhan sắc nào đó cảm động quá mà nét mặt lạt phờ đi.

Không đâu. Túi và lòng của anh ta rỗng không đó.

Nhưng con người ấy, vì vốn là con nhà mực tàu giấy bản, nên ôm ấp dấu diếm cái nghèo đói của mình như cái anh chàng ăn mây của nước Tề xưa che đậy cái «địa vị» mình với hai người vợ vậy. Cũng vì thế mà một hôm xảy ra câu chuyện đau lòng này: Hôm đó chàng đói lả đi rồi. Nhưng đương khi ngậm

nga câu thơ Thê-Lữ thì bị một người ở đằng sau lưng tiến đến vỗ mạnh vào vai làm cho chàng ta muốn... quay xuống vì đã «yếu» laire làm cho chàng nhìn ra

Thế là M. bị lôi vào một quán rượu gần đó. Dầu sao cũng phải giữ thể diện nên chàng ta đầu có can đảm chối từ không bụng! Và lại trống bụng và cái giờ thứ 14 ấy!

Biết M. uống được nên người trọc phú nọ hết ép ly này đến ly khác làm cho M. ruot nóng cháy hai đầu chàng đã nặng. Qua ly thứ ba thì mắt chàng hoa lên, thấy đủ 36 cây đèn đỏ! Mà từ chối trời chết, người ấy vẫn nhứt định không cho. Cuối cùng chàng trả lại hết trước khi được người ta diu dắt ra xe. Thiệt là mĩa mai, thiệt là thấm thía!

Năm nay chàng tuổi mới hai mươi hai mà trên gương mặt vết phong trần đã in rõ. Trước kia chàng yêu đời và vui vẻ chừng nào thì nay chàng gượng gạo ít nói ít cười chừng nấy.

Mà rồi chàng cứ càng ngày gầy đi từng chút, vì thấy mình yếu ngực mỗi lần làm việc thức khuya.

Nhưng thế đó, mà ai có yêu chàng xin đừng có nói chuyện khuyên chàng đổi nghề. Vì ngài sẽ mất một người bạn nếu ngài tỏ ý khinh miệt cái nghề văn mà chàng mê như mê một người gái đẹp.

Tôi có thể nói rằng đó là một tâm hồn già nằm trong một thân thể trẻ. Ảnh hưởng Baudelaire làm cho chàng nhìn ra ngoài đời thấy toàn là «một cách chim đi, một vì sao rụng, hay một trời biệt ly». Đoàn đời đen cứ mãi vô cánh bay lần

quần trong trí chàng. Bây giờ ngoài ra tình yêu nghề và ý phụng sự nó, chàng hết tin tưởng ở một cái gì cao xa hơn nữa.

Một hôm khác — ngày T. M. còn ở phòng ngủ Đại-nam — tôi bị «chó đuổi» chạy lại đó để mong hẳn giải vây giùm, té ra cũng vừa gặp hẳn đang chung một cảnh ngộ. Thế là chúng tôi đành phải vật xuống nằm, gắng ngủ để cho qua buổi. Nhưng nào có ngủ được, các bạn ơi! Chai nước lạnh trên bàn cạnh lần lần mà ruot chúng tôi càng bị cào cào, xót xa không chịu nổi.

Chúng tôi nằm mỗi đứa một nơi, bốn mắt không dám gặp nhau vì sợ tội cho thân thể mà không khéo lại đục vào nách nhau mà khóc. Vì lúc ấy, hẳn cũng như tôi, đều thương hại cho chính mình và thấy lòng thấm-thía một đòn đau vô hạn. Trời ơi! đến cái ăn hằng ngày mà cũng thiếu! Đói lắm, chúng tôi đã «yếu» lắm rồi. Cho tới cầm tờ nhựt trình trên tay mà cũng thấy nặng nề.

Thế mà rồi lát nữa hẳn phải bốn lần đi lấy tin và tôi phải đi đến tòa soạn để viết cho đủ bài vào khuôn chót.

LANG-TỬ

MỘT NHƠN TÀI

+ TRỊ BỆNH HO LAO +

Tôi làm việc tại sở Xả-Trạch đã lâu, vì đất nước độc, phong-thổ không hợp, tôi phải bệnh yếu phôi; dùng đủ các thứ thuốc mà không hết. May nhờ anh em bạn người Pháp chỉ, tôi đến thầy **Trần-quang-Minh**, nhà số 45 bis, R. Communiale N° 21; ngã tư Cây-quéo G.adinh. — ngang sân banh Bình-hòa. Ông trị không đầy 15 ngày mà tôi dứt tuyệt bệnh ho. Tôi xin lấy danh dự một người dân Pháp mà khen ngợi người Annam có phương thuốc trị lao hết sức thần hiệu.

M. Thomas CHATAIN (Binh-tay) CHOLON

MỘT CUỐN SÁCH CÓ ÍCH CHO HẾT THẤY
CÁC HỌC-SINH BẬC TIỂU-HỌC (PRIMAIRE)

LE PARTICIPE

à l'aide d'exemples

do ông Nguyễn-v-Cảnh trưởng giáo trường kiêm-bị Tiên-yên soạn.

Ai đã học tiếng Pháp cũng đã rõ những chữ Participe thật khó viết. Nay ông giáo Cảnh soạn lại thành sách có mẹo lật lại thêm thí dụ cho dễ hiểu, thật là từ xưa tới nay chưa có một cuốn sách nào tốt bằng. Mỗi cuốn 0p.12, ở xa gởi 15 xu timbre cho nhà in Mai-linh Hanoi.

Ở Saigon hỏi tiệm Mai-linh 120 G. Guynemer (trước cửa tòa Tân-đảo).

TIỆM HÌNH

Artista Photo

74, Boulevard Bonnard - Saigon

TÉLÉPHONE: 21.859

Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay



CÓ NÊN DIỄN-THUYẾT LẤY TIỀN KHÔNG?

Nguyễn-tân-Phu-ông

DẼM thứ tư 4 Janvier ai bắt người Nam viết văn như 1939, ở hội-quán người Bắc, và người Bắc làm SAMIPIC, ông Vũ trọng-Can, một nhà văn trẻ tuổi ở Hà-nội, đã diễn-thuyết về: « Những sự biến-cải của văn-chương Việt-nam trong 3 kỳ ».

Cuộc diễn-thuyết ấy được cái kết quả như chúng tôi dự đoán. Ông Can nói hơn nửa giờ đồng hồ trước một số thính-giả đông. Nhưng trong số thính-giả đó có 2 phần 3 là bạn bè và chỗ quen biết của diễn-giả. Những người mua vé vào nghe không được bao nhiêu.

Tuy thế, nỗi lời giới-thiệu của ông hội-trưởng AJAC Nguyễn-văn-Sâm, ông Can vui vẻ tuyên-bố rằng ông đã thành công trong bước đầu.

Lần thứ nhứt ở SAMIPIC có một cuộc diễn-thuyết lấy tiền. Mà diễn-giả lại là một người ở xa đến. Được hoan-nginh như ông Can đêm ấy kẻ cũng nên cho là một thành-tích đáng để ý.

Diễn-giả tỏ ra có công khảo-cứu về lịch-sử.

Ông nhắc lại văn-chương «nôm» lúc sơ khai, rồi nói đến ông A. de Rhodes bày ra thứ chữ Việt-nam mà ta đang viết hiện thời.

Diễn-giả đọc một trang tên văn-nhân thi-sĩ của ta từ ông Hàn-Thuyên đến ông Dương-Khuê, ông Nguyễn-Khuyến.

Rồi một loạt tên nữa: Nguyễn-khắc-Hiếu, Trần-tuấn-Khai, Hoàng-tích-Chu, Khai-Hưng, Nhất-Lith, Vũ-đình-Chí, Nguyễn-công-Hoan v.v...

Đến đoạn thứ ba lại một chuỗi tên từ Thế-Lữ, Lưu-trọng-Lữ đến Chế-lan-Viên, Hàn-mặc-Tử...

Đại ý ông Vũ-trọng-Can là: xứ Bắc-kỳ có 4 mùa thay đổi, phong-cảnh đẹp, mơ-mộng mà không ưu-tư. Cho nên những nhà văn nổi danh ở đất Bắc hầu hết là những người làm tiểu-thuyết.

Xứ Trung-kỳ, nhứt là Huế, phẳng-lặng, bi-sầu, thời tiết dịu dàng mà ít thay đổi. Cho nên Trung-kỳ là xứ của thi-sĩ.

Nam-kỳ lúc nào cũng nóng bức, và huyền ảo. Thời tiết không biến chuyển. Người ở đây hoạt-động nhiều.

Kết-quả: Nam-kỳ là đất chánh-trị.

Những cái ấy không có gì là mới mẻ cả.

Song đến đoạn kết luận, diễn-giả lấy làm ngạc nhiên. Diễn-giả của cô Tân-Ngọc mà hay lên bảo: Cứ để yên như thế. Đừng một tí!

Tiếc rằng cô Tân-Ngọc ngâm nhỏ tiếng quá, và cũng nhanh quá nữa.

Cuộc diễn-thuyết của ông Vũ-trọng-Can dứt ngay sau khi cô Tân-Ngọc ngâm câu thơ cuối cùng.

Tôi không phẩm-bình gì thêm nữa.

Đây tôi muốn nói đến chuyện diễn-thuyết lấy tiền. Nhiều bạn đồng-nghiep ở đây tỏ vẻ phản-đối. Tôi nói thẳng rằng: diễn-thuyết lấy tiền không có gì đáng công kích.

Viết báo chí, làm văn thơ bán lấy tiền được, thì diễn-thuyết lấy tiền cũng được chứ sao.

Ở các nước, diễn-tấu ết lấy tiền là sự thường. Những nhà văn nhờ tiền ấy mà đi du-lịch, khảo-sát, để có thêm tài-liệu và kinh nghiệm cho nghề mình, ở Âu-Mỹ có phải là hiếm đâu.

Tại sao ở xứ này là xứ nhà văn nghèo hơn đâu hết, sự diễn-thuyết lấy tiền lại gặp lạnh nhạt và hững hờ?

Những cuộc diễn-thuyết như thế cần có lắm. Trước là giúp cho nhà văn về phương-diện vật chất, sau giúp cho thính-giả về phương diện tinh-thần.

Diễn-huật có tiền thì nhà văn mới chịu khó làm việc để khi nói với thính-giả, diễn-giả có cảm tưởng rằng mình xứng đáng lãnh số tiền công-vừa được.

Dĩ-dĩ sẽ có nhiều người đăng đàn diễn-thuyết, mà cái «phẩm» sẽ cùng cái «lượng» đi lên.

Một bài diễn-văn hay, khiến cho thính-giả hài lòng, có giá trị gấp đôi một bài văn hay trên giấy.

Vi diễn-giả phải làm 2 công việc khó, viết hay và nói hay, còn văn-sĩ chỉ phải làm có một công việc.

Văn-sĩ có tiền nhuận bút, diễn-giả phải có tiền gì để trôn lờ.

Miền đừng quên rằng đã lấy tiền thì phải làm sao cho xứng đáng với số tiền đó.

NG-TÂN-PHƯƠNG



Hàng trăm giấy làm chứng cho sự thần hiệu rất chắc của **BLENYL** Thuốc uống

Hiệu nghiệm để chữa tất cả CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG TIÊU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiêu tiện, hư phong lậu chủ, vẩn vẩn... **BLENYL** làm khỏi phải dùng thuốc rửa, thuốc tiêm Có thuốc riêng để chữa bệnh kén Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale 119-123, đường Catinat, ở SAIGON và các hiệu bảo chế tốt. Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

Nhưc mời! Khó ngủ! Hay uống

Vũ-NGÂN

Kim-Tinh-Đon

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là: tay rung, (trong cơn) chổ hộp, sâu cảm, hay giận hờn tạnh tỉnh không chừng đôi hay rầy rà quạo quạo, Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ màng những chuyện đầu đầu Trĩ những chứng hay như gần ban đêm, giật tay chơ trong khi ngủ, mỗi mề trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lung mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức từ chổ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-ĐON này thật hiệu nghiệm. Nếu được ngon, mà sáng ngày được thư thái vui vẻ. Những người có bệnh như đầu đau uống vài ve hết tuyệt. Nhưc đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đản bà có thai, mỗi mề đầu nhức, uống KIM-TINH-ĐON hay lắm. Khi nằm chổ trong g mình rêm đầu uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve: 0p.25

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-DẪN
323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.



Hồn đôi ta
— Em ơi!
Mỗi chiều, lúc tà dương,
Anh cảm thấy lòng buồn,
Con tim anh rạo-rực,
Như mong, đợi nhớ thương.

Quanh mình anh cây cỏ,
Ấu-sầu khóc lệ sương,
Anh muốn cùng em tỏ,
Nỗi niềm với nhớ thương.

— Anh ơi!
Tuy cách một bức màn,
Hồn em giống hồn anh,
Xa anh em thốn thức.
Lòng cảm thấy buồn tanh,

Mỗi lúc đóng về lạnh,
Lòng em thấy quạnh hiu,
Em muốn người đồng cảnh,
Đan hộ tấm tình-yêu. J. STIALA

Đêm buồn đất khách
Nửa năm nhà khách ngủ chưa quen,

Nghĩ những đôn đầu chẳng bỏ bề
Dậy sớm, cơn chim kêu vẫn ngỡ ngàng
Chong khuya, cây nến khóc coi hèn
Đi đông kiếm cớ, thương trâu bạc,
Đút trà, tha mỗi then quạ đen,
Gió bắc đêm đông trời đã lạnh
Dầm dề giọt lụy ướt chần len

Gợi anh Đầu-xứ hạp
Ai khen khi tiết phục tài huê,
Vẫn thấy anh như bộ vụng về,
Thưa bầm ngại mồm nơi cửa quý,
Mi-tao quen, miêng chốn nhà quê,
Cọp còn nín tiếng, rồng khang

khúc,
Mây vùn theo đi, gió đổi về (1)
Ngày hạ ban mai trời mát rhi,
Ngủ trưa chỉ sợ mặt trời dề,
ĐẦU TIẾP

Cọp vườn thú
Ủa ủa sao ngời ngực ở đây?
Tôi từ xem đó khác chi cây,
Ra rừng thì thổ tài non biển,
Vào cũi buồng trời sức gió mây,
Răng nhọn tướng quân dùng cắn rận

Móng dài sơn-chứa để cào cây,
Ất là đã chán đời phiêu bạt,
Vô chốn thị thành phục lão Táy,

ai Anh Nguyễn-mạnh-Hạp vốn có tính thích đi gió về mây với phù dung nương tử. Gió theo cọp, mây theo rồng, diễn Tàu nói về vua tôi ập n'au. Nói rộng ra là người tài gặp thời. Vậy cọp mím miệng rồng, khoan khoái là nói được lúc hàn-vi. Chử cọp rồng cẩu trên dùng để làm màu cho máy gió. Cỏ mím miệng khoan h ki úc là điều bộ của khách làng quen, bệ p, tướng không ai còn lạ.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO **HAI - PHONG** (Tonkin)
Còn cần nhiều đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn **RÉSISTANCO**
Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ ở hiệu **NGUYỄN-SƠN-HÀ**
97 rue Charner - SAIGON
Téléphone : 21.786

Đồ thanh nhơn

Thanh-Nhơn chàng hời, khéo vò
Đeo đuổi làm chi cái bổng quyền,
Trái mặt chiều trời xua tác tử.
Phoi gan giúp chúa phục sơn

Viêng lăng Khải-Định

Đứng trước tôn lăng gọi mỗi tình
Khen người kiến trúc rất lung linh
Rồng châu bệ ngọc xem càng đẹp,
Phụng múa mành châu ngó rấ

xinh.
Bắc-khuyết vẻ với nhiều kiểu lạ,
Nam-lâu chạm trổ lăm công trình
Tứ phần Vương-Đế chôn ba triệu
Ngảnh lại dân sanh lưỡng chạnh

LÊ-MINH

Gái đi

Một chiếc đồ đưa biết mấy thằng,
Trong đời nào hết nghiệp mưu ăn
Buồn hương chẳng kể người già cũ
Bán phần đầu từ đứa bé măng.
Từ đức lam từng sao chẳng học?
Tám nghề bầy chữ lại làm nhăng.
Sa chân trót vướng vòng luân lạc
Lỡ khóc lỡ cười phải cần rắng,

SƠN-ĐÁNH

Thần.kinh dạ nguyệt

Cảnh vật Trường-an lạ ít nhiều,
Đêm trường tịch tịch biết bao

nhiều.
Hồ xưa gió gợn làn thu thủy,
Cung cấm trắng in bóng cự triều,
Non nước lơ mơ tranh âm đạm,
Lầu đài lặng lẽ vẽ diu hiu.
Thoàn ai bến-Ngư đèn leo lét,
Cát giọng Địch-hoa thất chín châu

TRẦN-VĂN-TỰ
(Bắc liêu)

Qua Bình . định cảm tác

Qua thành Bình-Định lúc ban mai
Thấy cảnh đìu-hiu bất cảm hoài,
Lũy Việt lơ mơ rong bóng phủ,
Tháp Chăm trơ dạng cổ lai rai,
Hoài công lưỡng chịu người vô

phúc,
Thành sự thừơng ban khách đặc
tài, Ai sao rồi cũng một ngôi mồ,

Nhân quả trả rồi đời di-vãng,
Cầu trời độ-hộ kiếp tương lai,

LÊ-VIÊN

Mùa thu đã hết

Tặng em L. Tr. « Huế »

Ai đem Đông đến tiền Thu đi,
Đề dưới trăng khuya vắng nhận về
Đề bên sông xưa, sương tuyết phủ
Đề người trinh-nữ khóa phòng

khuyết,
Buồn chưa? khi thắp trong im
lặng,

Khúc địch mơ hồ bật tiếng đưa,
Vội lại sáo-diều ngoài thung lũng,
Biết tìm đâu nữa dưới sao thưa?

Ai vui cho được khi trông đến
Những kẻ mong chờ xếp áo lên.
Mơ mộng nhìn vào trong xa thăm
Lạnh lùng gió động mấy cành sen

« Mùa thu đã hết », em Trâm nhĩ
Em có vì thu. gạt lệ sầu?
Khi thấy Đông về trên lá úa.
Sao lòng anh mãi xoắn xang đau?

Anh buồn vì sự vắng hơi thu
Vắng cả tìm anh, em hằng chờ.
Rồi mặc tình anh bên quán trọ,
Cùng người, em gói mộng duyên

to !
Cùng người, em gói mộng duyên

LIÊU GAN

Cảnh vật Huế

Bấy lâu ao ước viếng thần-kinh,
Được thấy hôm nay rất phỉ tình
Nội điện cơ đồ bày rức rõ,
Ngoại thành lăng tẩm cất kinh

đinh
Hương-giang nước chảy tuông vô
định
Ngư-đánh máy tương khi bất bình
Thiên-mụ chuông rền hồn tổ-quốc,
Động-tĩnh cầm cự tấm trung trinh

TRÚNG SỐ LÀM GIÀU

KHÔNG MẤT TIỀN.

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không tự biết, chịu thiệt thòi bỏ qua thực đáng tiếc. Vậy ghé qua đây giáo-sư đại-danh nổi tiếng ở ngoại-quốc, sẽ lấy khoa-học chỉ cách thức mua số cho các ngài, các cô chắc chắn trúng và sẽ cho biết luôn về hôn nhơn, thân thể, sự nghiệp, sanh tử. Chỉ cần cho biết tên, tuổi, chữ ký hay dấu in ban tay. Kuông phả mất tiền gì hết, chỉ gói Op 36 tiền bút giấy bằng cô đề trả lời, nhưng phải cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn cho giáo-sư 10% thôi. Bận việc, nên không nhận mandat, hay thơ bảo-đảm và không tiếp tại nhà. Thơ viết bằng quốc ngữ, chữ tây, chữ tàu, hân-mao v. v. Có nhận lãnh dạy. Giá rất đặc biệt. Xin viết thơ thương lượng.

JOHN GOLSMITH Professor ni astrology
n° 5 rue L. Heurteaux (derrière FACI) Saigon



SAIGON-CYCLES

151, BD DE LA SOMME - SAIGON

Bồn hiệu từ nay được trọn quyền thay mặt tổng phát hành mấy hiệu xe như : B. C. Sport, Cortéa, Junior, Abeille, B. C. C. Luxe, Colomba.

Sường bằng tubes 808 Reynolds và Rubis giá thật rẻ. Đủ các thứ xe đầm nhỏ lớn; xe trẻ em trai và gái sơn màu thật đẹp giá rẻ hơn các nơi. Bồn hiệu cũng có trữ bán đủ thứ tubes, raccords, etc... Đồ phụ tùng bằng Duralumin.

Bồn hiệu được quyền bán xe giá bằng hãng chánh. Xin viết thơ thương lượng và nhớ đính cò trả lời.

Xin thương lượng với M. Nguyễn-văn-Viêm. — 151 Bd. de la Somme

Xe máy hiệu Bécé Sport là chúa-tề các hiệu xe máy đua đã thắng được 12 giải Cap Saigon liên-tiếp



SAVON SO 1

HIỆU HUẾ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi: hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon bôi nài cho da trắng.

Cần dùng nhiều đại-lý: Mỗi tỉnh và mỗi quận

Savonnerie HUẾ-NAM
(gần cầu Palikao) — 34, Quai de la Distillerie - CHOLON



trị và văn- chương, đã xuất bản số 1 ngày 6 janvier, bài nhiều in tốt. Giá bán mỗi số Op 12. Báo-quán ở số 42 đường Gustave Vinson Saigon.

« Pháp-Hán-Việt từ điển » của ông Đào-duy-Anh đã ra tới tập từ chữ M. đến chữ P.

Chúng tôi đã nhiều lần nói tới công-phu vĩ-đại và sự cần dùng lợi ích của bộ sách này, ai cũng nên mua, vì sự học vấn của mình.

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHANH - TRƯC

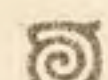
Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ. Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

Tiếng dân kêu

Làng tôi không hề ép bức dân bao giờ

Bồn-báo tiếp được bài xin đình-chánh sau đây Cũng như bài trước, chúng tôi đăng y đề công đồng-lâm M.



Báo MAI số 65 ra ngày 16 Décembre 1938 nơi mục « Tiếng dân kêu » có bài đề là « Mượn việc làm đình để giúp dân nghèo » sau bài ký tên là Dân nghèo làng Tân-bình.

Chúng tôi xem ra bài ấy nói sai ngoa không đúng sự thật nào cả, vậy xin quý báo đình chánh dùm lại như sau này.

Đình thần làng Tân-bình đã hư hoại lâu lắm rồi, hương-chức làng chúng tôi tính cải tạo từ mấy năm trước, nhưng vì bị nạn kinh-tế nguy nan nên làm không được. Đến năm rồi, 1938, làng xin phép quan trên kiến trúc lại, có quan Chủ-tỉnh Long-xuyên cùng quan Chủ-quận Thốt-nốt đến tận nơi xem xét rồi cho phép và cho bạc công-nho hai ngàn đồng.

Hương chức chúng tôi lập ban trị sự đứng chỉ trương hô hào cổ-động trong làng, có

chương trình tuyên bố rõ ràng minh bạch, nhơn dân và điền chủ thấy đều hoan-nginh mà đứng tên vào sổ lạc quyền, kể từ người nhiều tùy theo nghèo, khá. Ấy là tự lòng mỗi người, làng đâu có cần ép người nào?

Còn phần dân-đình, nhà khá mỗi người hi-cúng 4,5 đồng tùy ý, đến hạng dân nghèo không tiền quyền trợ, thì tự họ cũng sẵn lòng giúp công làm 10 ngày không hề thối thác. Kể công người của, đồng tâm hiệp lực nhau giúp sức với làng làm ngôi miếu-võ, cho được tráng lệ nguy nga, vẻ vang trong làng. Đó là phong-tục tín ngưỡng của nước Annam xưa nay vẫn thế. Hương chi hiện nay nhơn dân điền chủ đều vui lòng tán-trợ làm việc to tát này, chờ nào có ai than phiền bài bác chi mô. Thiết-tưởng bài đăng báo hôm nọ, chỉ vì tư tâm, tư thù chi đó không đúng vào sự thật, nên Hương chức chúng tôi xin đình chánh hẳn.

Tân-bình 1er janvier 1939

Thay mặt Hương chức Hội tế

Hương cả
Nguyễn-hương-Lang

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THAI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique - Saigon

BĂNG - ĐÀN - CUNG

NƯỚC Nam từa cũng có quốc - thiều, nhưng mà nhạc-điệu ấy nay chỉ riêng có một số ít người biết vì địa-vị họ bất buộc!

QUỐC - THIỀU ? CỦA VIỆT - NAM ?



Đức Hoàng-thượng ngự đại triều-phục

người chiến bại mà ngang lưng thì thả đai vàng, giọng hò, giọng hát đầu đội nón dẫu, vai mang súng của chúng ta đều dài, một tay thì cắp hoả mai...) là lời than của cái đi cho ăn nhip.

thế hệ, của cái thời Bản ấy thời đó phổ thông đại mà chúng ta trong dân gian, nhưng đến nay đương sống, nhưng thì nó mất cả ý nghĩa... quốc ca không có lẽ chúng và bây giờ mỗi lúc ở nhà quê, ta lại có đức nhân nghinh thần rước sắc, người ta nài, tính làm kẻ đều có đem «chơi» hẳn đó. Ở chiến bại đời đời. Triều-đình, mỗi lúc ngai ngự du Trong thăm tâm xuân hay ngai ngự xa-giã từ chúng ta, hẳn cũng Đại-nội lên Giao đàn, bọn nhạc đương còn rạo rức công trời hẳn quốc thiều củ kỹ cái ý định muốn ấy.

chỗi giầy, muốn Cho đến lúc vua Khải-Định đứng lên. Thế thì có lẽ từ tuần thì M. J' Tinh làm còn đội gì mà «xếp» ban nhạc công trong nội chúng ta không mới dịch ra nhạc Tây dùng làm nuôi lại cái tinh bản quốc thiều cho fanfare thời. thần tranh đấu. Sau lại, ở Nhatrang lúc rước vua

Khi nói đến sự Bảo-đại lại cũng chính M. Tinh nuôi tinh thần đã dùng bản ấy phổ vi o nhạc tranh đấu thì phải Tây cho fanfare thời, và cũng nói đến nhạc. Mà chính ông ta kéo violon theo các

là nói đến quốc Nguyên bản Băng-đàn-cung thiều. Chúng ta không có bài hát, nhưng hai phải có một bản ông Nguyễn trung Phan và quốc ca thế nào, Nguyễn trung Nghệ đặt lời ra

làm thành bài cho học trò Trung ký hát. Bài ấy có in trong quyển Recueil de Chansons Annamites Tôi còn nhớ vài đoạn như dưới đây :

Dậy, dậy, dậy, mở mắt xem toàn châu,

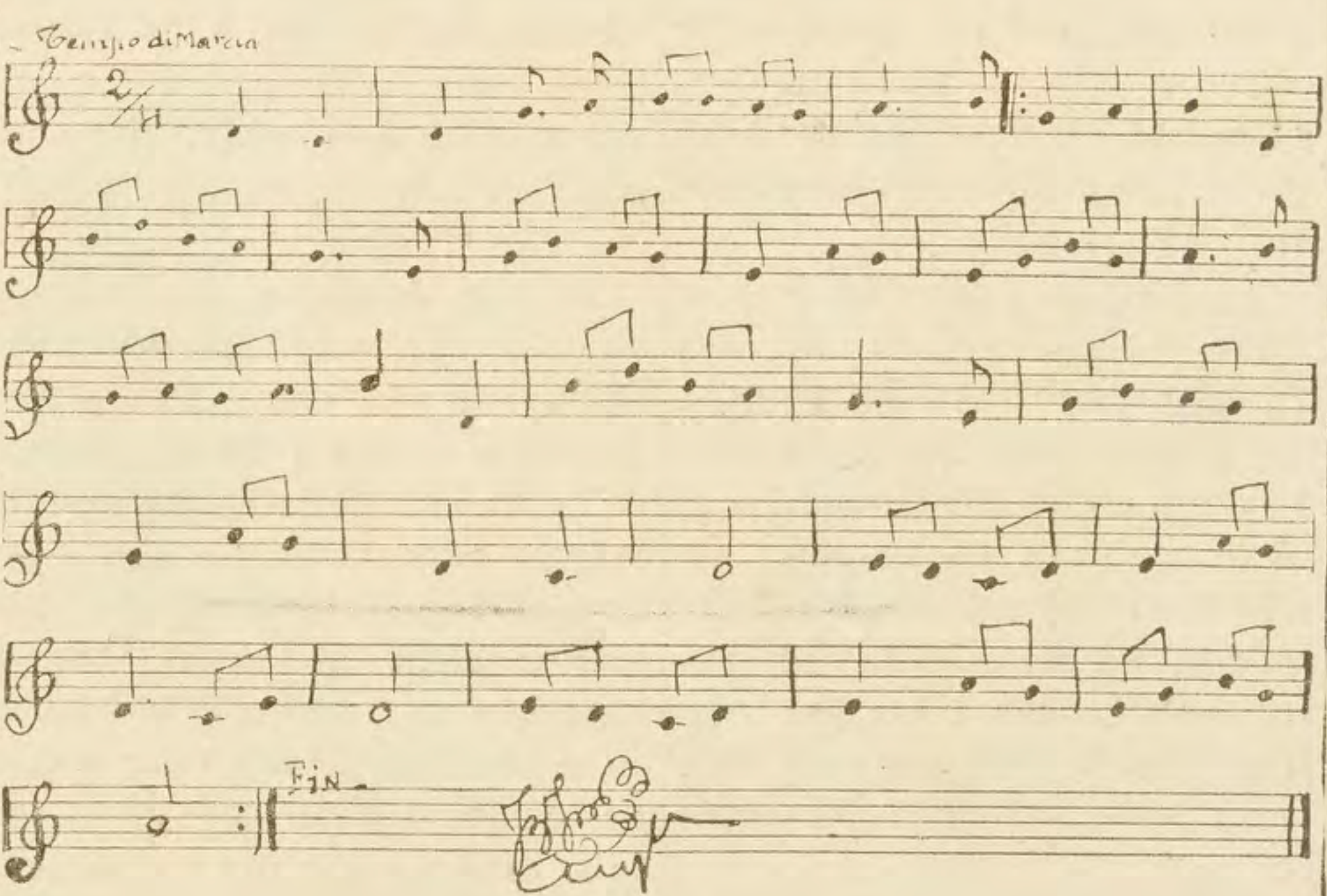
Đèn khai hóa, rọi khắp hoàn cầu

Ngọn đường thông thương ngàn dặm

Xe tàu điện, tàu nước, tàu bay v. v.

Dưới đây lại là điệu Băng-đàn-cung bản Annam (xin nhớ mỗi

ông dựa theo thể thức bản chữ có gạch dưới là nhip nội):



— họ phạn họ, xàng xê cồng cồng xê xàng xê —
× — cồng xàng xê cồng, họ cồng liu cồng xê xàng —
— xư xàng cồng xê xàng xư, xê xàng xư xàng cồng xàng xê —
— cồng xàng xê cồng, họ cồng liu cồng xê xàng —
— xư xàng cồng xê xàng xư, xê xàng xư họ phạn, họ —
— xư họ phạn họ xư, xê xàng họ, phạn, họ —
— xư họ phạn họ xư, xê xàng xư xàng cồng xàng xê —
Rồi trở lại từ × cho đến hết bài.

Nhạc là hồn của một nước. Thuở thanh bình thì nó lộ ra dạn dạc, vui vẻ. Thuở truy lạc thì nó được một vẻ lả lướt yếu hèn. Thuở phẫn nất thì nó mãnh liệt, mạnh dạn, hùng hồn.

Như nước Chiêm-thành th ở đương còn độc lập thì có giọng hò «bung» vui vẻ, mà hồi bị vết chân nam-tiến của ta dẫm lên thì có giọng hò «na» (nam ai, nam bình và iọng hò mái chèo của ta bây giờ đều phổ theo giọng hò «na» ấy).

Đành rằng chúng ta là những

Marche Militaire của tây mà đặt ra. Mỗi lần trời hẳn đó, người ta phải dùng cả trống đại, trống tiêu, xập xỏa (cymbale) kèn, sáo, và dòn, hòa rập nhau. Người ta thường kêu điệu đó là điệu trống cà rìng (rìng rìng xê, rìng rìng rìng rìng xê) dùng để cho lính (thứ lính bản áo màu, vắn xà cạp,

Những điều nên biết



CƯU-LONG-HOÀN bán tại VÔ-ĐÌNH-DẪN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323. rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4 rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

Trong 20 ngày

Nhà thuốc ĐẠI-QUANG đôi với quý vị thân ái
BÁN MỘT TẶNG MỘT

Vì muốn tạ lòng chiều cổ của quý ngài, và muốn kỷ-niệm ngày khai trương nhưt châu niên của chi cuộc nhà thuốc ĐẠI-QUANG ở Saigon. Chúng tôi định bán hạ giá các thứ thuốc 30 %, riêng dầu Đại-Quang (trị bá chứng), thuốc Mạnh (Sâm nhưng bổ thận) Thối nhiệt tán (trị nóng và ban) cế chúng thủy (trị thiên thời). Bốn thứ thuốc sau rầy chúng tôi BÁN MỘT TẶNG MỘT từ ngày 5 Janvier tới 25 Janvier 1939. Chúng tôi tặng thêm một Tấm lịch thật đẹp năm 1939, cho quý ngài nào mua từ một đồng bạc sấp lên. Một cơ hội tốt, quý ngài chớ nên bỏ quāt

Bán tại chi-cuộc nhà thuốc ĐẠI-QUANG Saigon.
Tél. : 21.816 — n° 231 — rue d'Espagne Saigon.

Quý ngài muốn mua đàn
GUITARE và MAN-
DOLINE thiết kế tốt và
đẹp, xin mời lại tiệm:

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Giá thiết rẻ, bán chiều hàng

Đã được các thầy đàn đều công
nhận, là tuyệt hảo do những
tay lành nghề, đã lần năm
nghiên cứu để chế tạo ra.

— Có thầy đàn dạy tại tiệm —



Chắc như vậy

Muốn trừ tuyệt bệnh Dị ứng-Mai thâm căn, cổ đế, 20, 30
năm chỉ có HUỆ-LIỀU LINH-ĐƠN số 01 là hay hơn hết.
Uống thuốc LẬU số 03 chỉ trong một giờ thời thấy hết
đau, tức buốt, gât đi tiêu đi cũ. Bôm thuốc BOM số 18
bệnh nhẹ ngay. Dùng luôn tuyệt bệnh chắc một lời.

Trâu, bò, heo, ngựa ngộ bệnh cấp kỳ đã có LỤC-SÚC-HỒI-
SANG-HOÀN số 13 cứu cấp: Cứ từ hoàn sanh một cách
cấp kỳ mau lẹ đã được biết bao nông-gia điền-chủ khen
rộng, cho đến một cổ-đạo Pháp cũng đã công nhận khen lao.

Nhà thuốc ĐINH - THANH - SONG
112 Rue d'Espagne - Saigon

có bán khắp nơi: chi cuộc tại PNOMPENH Trưng-long-
Báo đit Xiên Bao 47 rue Okha oum, Kim Seng 120 rue
Armand Rousseau, MYTHO Tở-Tâm 43 route Gocong,
TÂNAN Nguyễn-bửu-Dur, CÁMƠN Nguyễn-văn-Ba,
TRÁVINH Liên-Hiệp và Tô-vinh-Trường, CHOLACH
Nguyễn-văn-Ba, VINHLONG Nguyễn-thành-Liễn, MỘC CAY
Đoàn-tho-Như, TIẾC CÁN Phan-lân-Triệu, BÉNTRE Tân-
Thanh, SÓCTRĂNG Hồng-Điền, BACLIÊU Nguyễn-lân-Biện,
CÁNHƠ Librarie Tân-Vân, PHANTHÉT Lê-nam-Hưng, HUẾ
Pho minh Nguyễn-hữu-Song, LONG-XUYỀN hiệu Bạch-
Loan (nhà dăm) ville và tại Nguyễn-văn-Tý Bắc-vàm-Công,
GÒC CŨNG Hoàng-văn-Mên.

QUINAFORCE
RƯỢU MÁU BỎ

Bệnh mới dờ, xanh xao,
yếu đuối, ban rết, yếu phổi,
kinh nguyệt không đều, đang
kỳ thai nghén, và sau khi
sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bỏ huyết, thơm
khải vi, tiêu thực, được
nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2.00

DỰ TRƯỞ TẠI:
Pharmacie Vương-hữu-Lê
144, rue d'Espagne - SAIGON (Sân Chợ-mới)
ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân



ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng
như tuyết, rất tinh khiết,
để cho các văn-phòng, ưa
nhận dùng hàng thương-
phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN
146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON - Tel. 21.475



Hoa-Nhưt chiến tranh

QUAN-BỘ NHƯT QUYẾT DÁNH TÔI

TRUNG-KHANH CON-MINH
CHO KHÔNG CHỊU HÒA

CHINH VÌ THỂ MÀ
THỦ-TƯỚNG CẬN
VỆ PHẢI TỬ CHỨC

ngôi, và lo tổ chức chánh-
trị, khai phát những tài nguyên
ở khu vực chiếm cứ để mà hưởng
lợi, vậy tốt hơn là đánh kéo dài
mãi. Vì đó mà Quân - bộ có cái
kế-hoạch năm nay thực - hành
«toàn-quốc (đồng-đ)ng-viên» bị
Cận-Vệ phản đối, lại không muốn
ch - quá -nhan Hối, Lực làm như
sai khiế - và kiểm xét chỉnh-phá.
Nhưt họ sắp đặt châu đảo ra
thế nào?

Nhưt trên đã nói, phe Quân-
nhon đầu có chia.
Trong N-đi-các có bốn năm tay
lãnh-tạ Quân - nhon rất có thể
lực. Người kêu gào kế tiếp xâm
Hoa và Toàn-quốc Tổng-động-
viên một cách háng h - quyết
liệt hơn hết là N-đi-bộ đại-thần,
Mạt-thứ đề đốc (người đã công
nhiệm tuyên-bố đuổi ráo thế-lực
đa trắng ra khỏi Viễn-đông).

Một cuộc trọng yếu hội nghị của Quân bộ Nhưt

Quả nhiên, cái kế -
hoạch bí-mật của
Quân-bộ Nhưt mà
một nhà báo Mỹ
đã tố-giác và chúng tôi đã thuật
lại trong số báo cách nay một
tuần, là việc đáng vớ sự thật.
Có lẽ nhiều độc-giả quên lừng:
— Kế hoạch thế nào?

Thưa, nó là kế-hoạch của phe
quân-nhon quyết đánh tới để
rất thế-lực Tướng-giới-Thạch rồi
chia Trung-quốc ra làm hai nước
Đông và Tây, chờ hiện tại họ
không m - tấn đánh chiến giăng
h - họ cho là chưa diệt hẳn lực
lượng kháng chiến của Tàu đi, như
đánh rần mà đánh chưa đập đầu
thì e có lúc nó quay lại cắn mình.

Bởi vậy, phe văn quan, là các
cụ trọng-thần thì muốn tìm cách
giăng hòa với Tướng-giới-Thạch
cho rồi, nhưng phe võ-tướng nhưt
định kháng cự.

Ái cũng từng nghe nói ở nước
Nhưt phe Quân-nhon có oai
qu -ền thanh thế lớn lắm, thường
khí những việc nào họ muốn,
họ cứ làm tràn đi, không đợi gì
có mạng lệnh chánh-phủ. Từ
việc đánh Thâm-dương hồi 1931
rồi đoạt cả Mãn-châu, cho đến
vụ biến Lư-câu-kiểu gây nên
Hoa-Nhưt đại-chiến bây giờ, đều
là do tay quân-nhon chế tạo ra
lở cuộc rồi, chánh-phủ phải
nhìn nhận và làm theo. Thủ
tướng nào không thuận theo họ
thì họ giết đi, như Khuyết-
đường Nghi năm trước, hay là
ép buộc từ chức như Cận-vệ
Vân-ma bây giờ.

Theo dư luận báo Tàu, có
nhiệm là cho Cận-vệ làm việc
Tàu thất bại mà phải từ chức
(bất bại mà họ đã lấy được giá
nửa giang sơn của Hoàng-tế
từ đó), nhưng sự thật khác hẳn.

Nếu Tướng-giới-Thạch anh
hùng, quyết định trường kỳ để
kháng cho tới sau chốt thắng lợi
về mình, thì phe quân nhon
Nhưt-bôn cũng không vờ gì;
họ cũng quyết định đánh cho
tới tận diệt chánh quyền họ

Trên đây là một số ý kiến của
các nhà báo Mỹ và Anh về
tình hình quân sự ở Trung-
quốc. Những ý kiến này tuy
chỉ là phỏng đoán, nhưng
cũng cho thấy rõ ràng rằng
các phe phái trong quân đội
Nhưt đang có những mâu thuẫn
sâu sắc về chiến lược và chiến
tactics.

Coi qua trang 12

TRONG KHI
BÀ MẸ ĐANG
Ở SAIGON

NHƯT TREO THƯƠNG
10 muôn ..
mua đầu người con

ĐỌC bài chúng tôi phỏng
trong con mắt người Nhưt vậy.
Họ biết là Triệu-Đông làm chủ
thái đàng trong kỳ rồi, độc - giả
tướng, cho nên oán hận hết sức,
tả rõ người con trai bà là Triệu-
Đông hiện làm tổng tư lị h quân
đội du kích ở Hoa-bắc, cho nên
người ta mới tôn bà là « Du-kích
chỉ mẫu ».

Bà còn đang lưu lại Cholôn
và cuối tuần trước đau hết mấy
ngày, cho nên chưa xuống tàu
qua Nam dương quần đảo được.

Trong khi bà đang lưu lại ở
Saigon Cholôn ta, thì bên kia,
Triệu-Đông đã từ Đông bắc lặn
lội khó khăn xuống tới Trưng-
khánh, ra mắt Tướng-giới-Thạch
cùng các nhà đương cuộc quân
sự để nghe dặn-dò mưu lược về
cuộc mở mang chiến thuật du-
kích ra lúc này là lúc đang cần
dùng gấp.

Theo lời Triệu-Đông nói với
một nhà báo Mỹ thì hiện nay
cũng có quân đội du - kích háng
ngày phá tán phía sau lưng Nhưt
hoài. Nhưt là nửa năm nay quân
đội du kích của Triệu - Đông đã
được chánh phủ trợ cấp cho
nhiều khí giới lương thực, cho
nên thanh thế càng to. Cứ xem
mới rồi người Nhưt rợn rợn dờ
động nhiều đạo quân họ đang
ở Hoa trung hay Hoa nam mà
lật đặt kéo lên Hoa bắc để đối
phó với du kích, đủ biết du kích
Hoa bắc hiện tại là cây đinh cắm

TRONG hành - giới và
quân giới Tàu gần
đây binh như có cái
không-khí thay đổi
một cách quan trọng
và bí mật, ở
giữa những hàng quân
chánh
đương cuộc.

Cao hân có người vội tường
chúng tôi theo những người
cần Đ-đ-đ-minh-xã mà nói vậy
chờ gì?

Không dân!
Chúng tôi liền từng nói rằng
đối với Hoa Nhưt chiến sự hiện
nay nếu quá tin Trung-ương-xã
(Tàu) hay Đông-minh-xã (Nhưt)
đều là không được. Bởi vậy, sự
cần nhưt là phải dựa vào nhiều
tín trung-áo mà suy đoán câu
này: lấy thật sự mới được.

Từ nhưt tin nói hôm nay,
chúng tôi theo tin báo Pháp ở
Tượng-hải, chờ không phải tin
Nhưt, còn báo Tàu thì tuyệt
nhiên không thấy nói đến.

Độc-giả đư biết Lý-tôn-Nhon
và Bạch-sùng-Hi là hai viên-lính
tên Nhon không can đảm kháng
trên 10 năm nay. Nhưt là Bạch-
sùng-Hi, tri đồng kiem toàn, được
người ta đặt cho cái mỹ hiệu là
« Tiểu Gia-cát ».

Trước hồi kháng Nhưt, hai
họ Lý Bạch vẫn là người bắt
phục Tướng-giới-Thạch, ghét
Tướng-lâm chuyên quyền, độc đoán
có vị tham danh, có nhiều lúc
bại bên gần gũi tới binh lực.

Nhưng từ vụ biến Lư-câu-kiểu
7 Juillet 1937 phát ra, Trưng-
giới-Thạch phát cơ động tâm
của Đông-minh-xã mà nói vậy
hiệp tác với Trung-ương, hưởng
gi Lý-Bạch.

Bởi vậy người ta thấy Lý-
Bạch từ tỉnh Quảng - Tây đem
mấy chục muôn binh đi kháng
Nhưt, từ Tượng-hải Nam-kinh
cho tới Từ-châu, rồi Võ-xương
Hơn-khẩu, mặt trận nào cũng có
quân lính Quảng-Tây và ngon có
tướng lĩnh của Lý-Bạch hết thấy.

Trong khi Lý-tôn-Nhon làm
đại nguyên-soái cầm quân kháng
địch ở mặt trận Từ-châu, thì
Bạch-sùng-Hi ở Hơn-khẩu làm
chức Tể-cai quân sự phó-thy-
viên. Nghĩa là Tướng làm chánh
mà Bạch phó vậy.

Hồi giữa năm 1938 rồi, Từ-
châu thất thủ mau chóng, vì Lý-
tôn Nhon không can đảm kháng
trên, lấy có bị đánh sơ sơ
nơi cảng, mà bỏ thành chạy trước
hai ngày, khi quân giặc chưa tới.

Lúc đó Tướng - giới - Thạch

TRAN LAM HOC-MON
TELEPHONE : 4
Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu
• **SPECIALISTE** • hơn là mặc trăm ngàn
Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY
ancien coupeur
chez Men Chemisier
Directeur de la maison
«LE SPECIALISTE»
N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

PHU-LƯU
PHAM-VAN-VIEN (Propriétaire)
Hàng chế tạo quốc hiệu Phú-Lưu; đại-lý giầy tãn thời
Hanoi và bốp dăm của các vị hoa-khởi - Bùn đi các thứ
hàng tạp hóa Bíc-ký - Valises - Cartables - Tẩuch Lào
Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tinh

BÁN SỈ BÁN LẺ
Thưa quý ngài,
Vi lòng qui ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bản tiệm
đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bản
tiệm rất cảm ơn, nay bản tiệm xin bà cáo để qui thân chủ
đăng rở là bản tiệm đã khai trương thêm một cái ngành ở
tại Cần-thơ. Vậy qui ngài ở miệt hậu giang muốn mua chỉ
xin thương lượng với người quản-lý của bản tiệm ở tại
Cần-thơ hay là viết thư thẳng cho hang chính, chúng tôi ở
Saigon cũng vậy.
Nay kính cáo.
26, rue Marché - CANTHO - 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

Học nữ-công với trường
thực-nghịep TÂN-NỮ' HOC-DU'ỒN'
N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán
Chỉ em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường
đạy kỹ lưỡng, thành thật, mau khéo giỏi về các khoa nữ-
công: thêu, may, cắt, thối, ép, dệt, bánh, mứt, nấu ăn v.v.,
nhất là về các môn Bắc trắng, Bắc màu, Mực bóng, Mực trái
cáy, bóng đường nân, bóng đường rết, tất cả chỉ em cho là
khéo hơn các nơi. Có vậy thêm khoa nữ-công thực-nghịep:
làm fromage, savon, chế đầu thơm, phấn, son, đồ trang
điểm phụ-bử v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn chăm nom.
Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường
Paris, tập nói và viết tiếng Lang sa thông hạp theo thời thế,
học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-
sinh-viên có học lực cơ bản sơ-học sắp lên. Hồi thêm điều
chỉ xin đính có trả lời.

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tinh
chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang:

Phòng tinh được cục
n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao
và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 vé thuốc số
40 giá mỗi vé 0p.60 là hết tuyệt nọc.
Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mãi mà vãng ngó
đấy vẫn còn đ mủ thì dùng thuốc số 42 giá mỗi vé 0p.60, cũng chỉ 5 vé cam đoan
tuyệt nọc. Bệnh phong-tinh trị chưa tuyệt nọc trong máu của đư đặc (toxine) cho nên
sinh ra: nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỏi gân cốt v.v., chỉ
uống 2 hộp TÂY HUỆT TUYỆT TRÙNG (Toxi dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50
thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết.
Nhưng chữa bệnh kết có giấy ghi kê các thứ bệnh phong-tinh đau nhức và lâu đến
mấy cũng mau hết tuyệt nọc.
Ở xa liên thư kê bệnh sẽ gửi thuốc lãnh hóa giao ngân, rất kín đáo.
Đại-lý: Bazar Vạn-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Tờn-nguyên
Cát, 81 đường Charner (Saigon), Bạch-Loan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar
Vũ-Lai (gần chợ Tân-định).
Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về
thương lượng nơi:

Tổng đại-lý: **Dépôt KIM TIEN**
n° 191 rue Frères-Louis - SAIGON

muốn lấy quân pháp xử tử họ Lý cho đi theo bọn Hàn phục Cừ, Lý phục Ung. Song nhờ có Bạch-sùng-Hy can ngăn, và lại Tướng-giới-Thạch cũng sợ làm mất nhơn tâm Quảng-tây thì đại sự phải hoãn, vì tướng sĩ Quảng tây có công lao trong cuộc kháng Nhật nhiều lắm.

Nhưng rồi Lý bị cách chức, không được cầm binh quyền nữa, và bị giam lỏng trong một nơi sơn-thôn ở gần Hôn - khẩu (lúc thành này chưa thất thủ), báo này đã từng nói đến việc đó.

Giờ tới phiên Bạch-sùng-Hy. Mấy lúc rồi báo Tân đăng tin rùm lên rằng Bạch - sùng - Hy phụng-mạng xuống Hoa-nam chỉ-huy quân - sự để phản - công Quảng - châu, chỉ là một tin bày đặt, chớ không có Bạch-sùng-Hy xuống Hoa-nam bao giờ.

Theo tin một tờ báo Pháp ở Thượng-hải hôm tháng chạp tây rồi thì Bạch-sùng-Hy không có chun ở trong Quân-sự ủy-viên nữa. Người ta nói rằng Bạch được chánh-phủ sai đi « công vụ » (en mission). Theo lẽ bên Tàu thuở nay, khi nào mỗi vị yêu-nhơn mất chức bỏ đi, người ta đều che đậy bằng hai tiếng « Công vụ ». Cũng như hôm trước Uông-tinh-Vệ phải bỏ Trùng - khánh mà bay trốn lên Hương-cảng, ban đầu báo giới Tàu cũng nói là Uông đi « công vụ » Âu-Mỹ đó.

Chắc cái « công-vụ » của Bạch ngày nay cũng giống kiểu đó. Sự thật, hai tháng nay, không thấy tung tích của Bạch-sùng-Hy đâu hết.

Có lẽ Bạch cũng bị giam lỏng một nơi nào hay là bị giết rồi không chừng. Vì trong quân-giới Tàu có cái tin nói rằng Quảng-châu sẽ dĩ thất thủ mau chóng, là do một sự phản-phục của Bạch mà ra.

Chúng tôi không tin như thế. Có lẽ nên tin là Tướng-giới-Thạch đã được dịp này từ luôn được cả hai tay đại-dịch của mình là Lý và Bạch. Chắc hẳn họ Tướng khôn ngoan, đã mua chuộc được bọn họ Lý Bạch cho nên phen này trừ được hai người mà không sợ gì mất nhơn-tâm Quảng-tây. Ai không nhớ hồi năm kia, cũng nhờ cái thủ đoạn ấy, họ Tướng mua chuộc được Dư Hôn-Mưu mà đánh đổ Trần tử Đường cái một đó chi !



Coi tiếp ở đây

QUÂN-BỘ NHỰT QUYẾT DÁNH TỚI TRÙNG-KHÁNH CÔN-MINH CHỖ KHÔNG CHỊU HÒA

Ông ta cùng phe Quân-nhơn mưu định rằng đến ngày 24 Janvier, ngày Nghị-viên khởi nhóm, thì chánh-phủ giải tán ngay Nghị viện đi, để cho cái dự-án quân-phí năm nay 60 vạn vạn, Nghị-viên hết thế cự nự, tránh tròn ; một mặt khác sẽ ép buộc chánh-phủ nhứt thiết phải phục tòng Quân bộ mà trở nên như một chánh phủ Quân nhơn độc tài vậy.

Ngó thấy tình thế khó khăn, nên chi hôm đầu tháng, thủ tướng Cận-Vệ từ chức cho rồi. Cận Vệ hạ đàn tức là quân nhơn đặc thế.

Quân nhơn đặc thế, tức là không còn có cái không khí bàn tính giảng hòa với Trung-hoa ; trái lại, cứ kể tiếp đánh mãi.

NGƯỜI kể vị cầm quyền nước Nhật bây giờ, Nam tước Bình-chiêu Ký nhứt lang, ngoài 70 tuổi, vốn là một tay chánh trị có thế lực trong phe Phát-xít, cũng do ông nguyên lão Tây viện tấn cử lên Thiên hoàng, được ngài giao cho tổ chức Nội các mới liền. Vì biết Bình-Chiêu là người có lực lượng hiệp nhứt được các chánh đảng, mà phe Quân nhơn cũng tin trọng thuở nay.

Thật vậy, Bình-Chiêu đã lập Nội-các hiệp nhứt, trong đó vây cánh đặc lực của Quân - bộ vẫn chiếm thắng số. Lực-quân vẫn là đại-tướng Bản-viên, Hải-quân vẫn là đề-đốc Mễ-nội, Giáo - dục vẫn là đại-tướng Hoang-mộc.

Lại lưn cả cựu thủ-tướng Cận Vệ cũng dự vô nội các này, lãnh ngôi Khách-khanh, tức là một vị tổng trưởng không bộ (ministre sans portefeuille), địa vị như một cụ thượng cố vấn.

Người ta cứ xem cái sắc-thái tổ chức của nội các Bình-chiêu và nghe tuyên bố chánh kiến đại khái mấy bữa này thì đủ đoán biết chiến cuộc Hoa Nhật chưa êm mà thời cuộc Viễn đông e còn thêm rắc rối khó khăn hơn nữa là khác.

1' - Giữ Cận Vệ ở lại, để chỉ tỏ ra chánh phủ này vẫn kế tiếp những việc làm của chánh phủ trước.

2' - Trong nội các gồm nhiều phần tử chủ chiến, thế nghĩa là Bình-chiêu quyết ý thực hành kế hoạch xâm Hoa đến nơi đến chốn, theo như Quân bộ đã nhứt định.

3' - Về ngoại giao, Nhật-bổn vẫn lấy thái độ cứng cỏi trong ngạnh đối với Anh Mỹ, chớ không chịu đổi thay nhường nhịn.

4' - Một mặt cứ việc thêm binh đánh tới, một mặt lo sắp đặt chánh trị, kinh-tế, lý tài v... ở những thành thị mà Nhật binh đã chiếm cứ của Tàu, từ Hắc-bắc xuống Quảng-châu.

Đó, nào bọn Phát-xít Nhật và quốc-lực của Nhật đâu có suy yếu muốn cầu hòa như một phần dư-luận đã tưởng.

VỀ chiến-sự, mười mấy ngày nay thấy trăm tịch khắp các mặt trận. Độc-giả xem điển tin các báo hằng ngày, nơi mực nước Tàu, lúc này chỉ lơ thơ có vài ba cái tin, mà ít thấy nói về tin tức đánh nhau đó chi.

Mặt trận Hoa-nam, cuộc phản công Quảng-châu của Hoa-quân chắc chỉ là chuyện mộng tưởng. Hình như chỉ có phía Đông-giang, quân Tàu còn rục rịch đôi chút, nhưng vẫn còn xa Quảng-châu biệt mù, và lại không có sự thắng lợi gì đáng kể. Trái lại, ở mặt Tây-giang, quân Tàu đã chẳng có lực lượng phản-công gì, lại còn bị quân Nhật càng ngày càng đánh sẵn tới, vì họ quyết theo dõi đến sào nuyet tam bọ của chánh-phủ Quảng-dông hay giờ và nhằm thẳng Ngô-châu để đánh vào Quảng-tây, trong khi một cánh quân khác sẽ do đường biển đổ bộ lên Bắc-bãi, rồi hai đầu cùng đánh đồn tới Quê-lâm.

Cái kỳ hạn trước kia Tướng-giới-Thạch hạ lệnh cho tướng-sĩ 15 ngày lấy lại Quảng-châu ; khánh, còn lực-quân thì trợ hết kỳ hạn ấy lại tiếp thêm kỳ hạn khác 7 ngày phải thâu phụcgiệp nững quân đội du-kích.

Quảng-châu cho được ; nay xét lại chỉ là một mưu mẹo khôn khéo của đương-cuộc Trung-hoa để vay tiền Anh Mỹ đó thôi. Nếu không nói cứng vậy thì mới rồi làm sao Tàu lại vay thêm của Anh Mỹ được 250 triệu nữa ?

Còn ở mặt trận miền trên, cứ theo điển-tin các báo Tàu thì quân Nhật đang do ngã Sơn-tây tấn-công vào Thiểm-tây, và cuối tuần rồi tin Tàu nói thiệt rằng mình đã thất-thủ mấy thành trọng yếu. Chắc hẳn độc-giả đã đoán ra mục-đích của Nhật-quân định đánh cho tới Lan-châu và địa đầu Trung Hoa giao thông để bịt con đường tiếp tế khí-giới này của Tàu.

Tuy là mười ngày nay chiến sự mặt nào cũng êm ả cầm chừng, không có vẻ gì kịch liệt, nhưng người ta định chắc nó sẽ trở lại kịch liệt đáo đẽ trong năm ba ngày nữa đây với nội-các Bình-chiêu mới lập.

Chúng ta có thể tóm tắt chiến cuộc Hoa Nhật lại sẽ diễn ra dữ dội ở ba mặt trận như sau đây:

1' - Ở Hoa-nam phát binh tấn công, lấy Quê-lâm và Côn-minh làm mục-đích. Mặt trận này, hình như quân Tàu, nhứt là quân đội tinh Quảng-tây, đã sắp đặt kháng chiến hẳn hoi lắm.

2' - Như đoạn trên mới nói, quân Nhật ở Hoa-bắc từ Sơn-tây đánh xuống Thiểm tây Cam-túc, trực-chỉ Lan-châu.

3' - Chẳng giữa, hải - quân chiến hạm Nhật sẽ tấn theo giòng sông Dương-tử mà đánh tuốt vào Tứ-xuyên, tới Trùng-khánh. Mặt này sẵn có đường sông rất thuận tiện, mà Tàu lại không có lính thủy tàu binh gì để chống ngăn được, cho nên Nhật định dùng hải-quân để tấn công Trùng khánh, còn lục-quân thì trợ chiến ở hai mé bờ và cốt đánh hạn khác 7 ngày phải thâu phụcgiệp nững quân đội du-kích.

Nếu Tướng-giới-Thạch nhứt định không giảng hòa, thì chiến cuộc này mai tất diễn ra ba mặt đại-khải như thế. Có lẽ chính Tướng thâm ý muốn nghị-hòa, song cũng phải trợn mắt làm oai và tuyên ngôn kháng chiến mãi, là để dọ coi tâm ý người Nhật nếu quả họ yếu sức muốn hòa thì họ phải nhẹ bớt những điều-kiện bắt buộc họ kia cho Tàu vậy thôi.

Đại-dông thư-xả

Xuất-bản quyền đầu tiên : « Những thí nghiệm của ngòi bút tôi »

Giá : 0\$15
Giám-đốc : Trương - Tửu
Thơ từ tiền bạc gởi về :
M. TRƯƠNG-LÂM
55, Rue Tien Tsin, Hanói

LAU Shanghai

Chuyên trị : các thứ lậu, phong tình, huê liễu, sang độc, lậu mủ máu, lậu mau, gáp được thuốc này, thì dăm cam đoan trị tận gốc, tuyệt nọc, quả quyết chóng khỏi. Thuốc chế luyện ở tận Thượng-hải gởi qua, nhiều người dùng công nhận thuốc rất hay, không công phạt, không hại đường sanh dục.

Bán C. Rembt 2 hộp trở lên :
Giá mỗi hộp : 1\$20

Tổng phát hành :
Maison MINH-HOÀNG

134 Rue Paul Blanchy Prolongée
SAIGON - : - PHUNHUAN

N.B. - Saigon bán tại Xuân Nga Bđ de la Somme, Nguyễn-thị-Kính góc chợ. Tân-dịnh : Vũ Lai Hồng Anh. Dakao : An Thắng. Giadiu-h : Trương-v-Thái. Gòváp : Vĩnh-Thành. Sóc-trăng : Trường-Xuân. Longxuyên : Nhà thuốc Hội. Cholon : Đỗ-phương-Quế. Cần dùng đại-lý các nơi.

Phong Ngừa Shanghai là hay nhứt, dùng thấy công hiệu liền.



Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có huyết bạch, ốm o vàng vổ, nên mau mau uống

THUOC HOAN NGUYET-NGUYET-VIEN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ nhờ nó mà lành bệnh mạnh khỏe, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành : VINH-AN-HÒA DƯỢC PHÒNG 287 rue des Marins - CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gởi mandat về mua khỏi chịu tiền gởi. Có sách luận binh lý và dược vật biểu không cho ai hỏi. Có bán Nguyệt-Nguyệt-Viên tại các tiệm thuốc bắc và tiệm tạp-hóa ở khắp xứ Đông-pháp.

TRUNG-NAM Y-VIEN

113, rue Hamelin -:- Saigon (Trước rạp hát bóng CINÉMA REX)

Do một nhóm y-sĩ có học-thực kinh-nghiệm về bệnh Lậu, Giang-mai và Hạ-cam, Bạch-đái nên dám làm giấy cam kết chữa mau tuyệt nọc các bệnh kể trên. Thuốc Lậu 0p.60 1 hộp, Giang-mai 0p.50, Hạ-cam 0p.50, bổ Thận 2p.00. Tây huyết trừ căn 2p.00.

Ở xa biên thư kể bệnh rõ ràng sẽ gởi thuốc theo cách lãnh hóa giao ngân, mau lẹ kín đáo. Thơ và mandat đề cho M. CAO-CÙ 113 rue Hamelin SAIGON.

- CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ ĐÚNG ĐẮN Ở LỤC-TỈNH -

UÔNG-TINH-VỆ tròn khối

Trùng-khánh bằng cách nào?

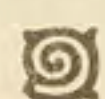
Việc Uông-tinh-Vệ bỏ hàng không Eurasia lập ra, mỗi tuần có mấy bay chở khách đi Hà-nội một cách êm lại trên đường không trung Hà-ai, thỉnh không, ai nói Văn nam Trùng khánh.

cũng phải lấy làm lạ. Không hiểu sao Uông là một bức quốc-gia của công ty này bay từ Trùng-trụ thạch, lại ở trong vòng tay mắt của họ Trùng dân khắp mọi nơi, mà bỗng dưng bỏ đi không ai hay biết như thế?

Người ta, bởi vậy, phải nghi rằng Uông với Trùng có sắp đặt với nhau. Nhưng xem tin tức đối Uông mấy lúc nay thì sự nghi sắp đặt đã phá tan rồi, chỉ còn chỗ bí mật khó hiểu, là Uông đã trá hình dụng mưu cách nào mà đi thoát, lại đi bằng máy bay mới tại.

Theo tin báo Tàu thì đêm hôm trước Uông với Trùng còn hội đàm mãi khuya mới về. Lê ra lúc ở đình Trùng trở về một lát thì Uông đi thẳng ra sân máy bay đông mát, nội ngay hôm sau Trùng và tất cả chánh-phủ cũng chưa hay.

Uông đi trốn, làm cho Thủ trưởng bộ Giao-thông là Bành-học-Bai bị cách chức. Vì Bành-học-Bai bị cách chức. Vì Bành như vô tình, đã giúp sức cho cuộc đi trốn của Uông.



CHẮC ai nấy đều biết từ mấy tháng nay, có công - ty chức vì đó.



Anh em mất tiền hãy thận trọng. Trước khi mua GUITARE, MANDOLINE VIOLON hãy lựa chọn kỹ càng ở các nơi rồi hãy lại đờn thử ở:

MELODIA

104, Lagrandière
CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— DỒN CÓ GIÁ TRỊ —

DAU THIEN-HOA

VE L N O \$ 26

VE NHỎ O \$ 10

TRỊ BÁ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

Khi các ngài đã đi khắp các tiệm may rồi đều phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79, BOULEVARD CHARNER - SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ hàng mới lạ để lựa chọn. Chứ-nhơn tự thân hành tiếp khách, trông coi về việc cắt may. Có nhiều thợ chuyên môn lâu năm rất đúng đắn, kỹ lưỡng, giá cả phải chăng. Quý ngài sẽ rất vừa lòng.

Một chuyện

Lịch Sử

VÌ SAO ÔNG LÊ-VĂN-DUYỆT XỬ TỬ NHẠC-PHU CỦA VUA?

TRƯỚC kia, tôi đã nói vì sao vua Gia-Long khi lâm bệnh nặng, biết thế không qua khỏi, cho vời ông Lê-văn-Duyệt đến gần long-sàng để di chúc đại-sự quốc-gia. Trong lúc ông về Kinh thì ông giao quyền lại cho ông Haynh-công-Lý tam thay thế ông mà cai trị Nam-kỳ sáu tỉnh và lo sự vét các sông-rạch phía tây-nam thành Saigon.

Khi trước, sai ông Lê-v-Duyệt vào trấn nhậm Gia-định, vua Gia-Long cho ông được trọn quyền cai trị như một vị vua: đặt quan bổ chức, cho đến chém trước rồi tâu sau.

Vua không ngăn ngại gì mà ban cho ông quyền hành trong hệ như thế vì vua biết ông là người chánh-trực vô-tư không bao giờ lạm-dụng.

Khi vua Gia-Long thăng hà rồi thì Lê-tả-quân liền từ giả kinh-đô mà trở về Gia-định, vì ông dự biết tâm địa tánh ý của hoàng-tử Đảm đối với ông không tốt chút nào. Mà thật thế, khi lên ngôi hoàng-đế rồi, vua Minh-Mạng vẫn nhớ cựu thù, tìm cách hạ cho kỳ được hai người bạn già mà tiên-đế trời lại biểu ngài phải dùng làm nguyên lão cố-vấn đại-thần.

Ngài biết rõ việc hai ông ấy (tức quan trung quân Nguyễn-văn-Thiêng và quan tả-quân Lê-văn-Duyệt) trước kia đã cản trở, không muốn vua Gia-Long phong ngài làm đông-cung thái-tử, và lại, ngài nghĩ rằng hai ông ấy tuổi cao mà công dày với quốc-gia, có thể kiểm soát công việc làm của ngài nên chỉ ngài lo tính cách loại ra cho khỏi chồn triều đình. Ngài dùng tới mưu chước nhỏ nhen, là sai người lo lót với thợ-lai làm tờ giấy và ấn giả để vu cáo cho hai ông ấy tội ám mưu tạo phản.

Trước hết, vua bắt đặt một bức thơ giả dụ dân làm phản, tưởng chữ của người con trai quan trung-quân Thiêng, kinh-lược Bắc-kỳ, có đóng ấn của ông ấy. Vua đòi ông ấy đến thì ông cũng không thể chối rằng không phải tưởng chữ và dấu ấn của ông. Bằng cơ rõ ràng, mặc dầu bị cáo kêu oan bao nhiêu, vua cũng hạ lệnh bắt cả nhà phải tự tử.

Lúc ấy có Lê-tả-quân tại triều. Ông mục-kích rõ ràng câu chuyện tức thì hiện ngay ban ông đã bị mắc mưu của vì vua hung dữ ấy, ông mới chạy đi xem coi quả ấn mình có còn không, thì té ra cũng biến đâu mất. Ông liền sai người tìm viên thợ-ký

Từ việc vua Gia-long thác-cô đến lúc Lê-văn-Khôi khởi binh hãm thành Gia-định

của ông, và lục soát trong mình va thì tìm được một bức thơ tương tự như của ông Taiềng hôm trước và luôn cả quả ấn nữa.

Không hỏi gì lời thối, ông rút gươm chặt đầu đưa phần chủ rồi vào tâu tâu vua xin về Gia-định vì có việc cần cấp, phải về để dẹp loạn trong xứ.

Vua Minh-Mạng không dám chương mặt mà làm hại vị lão-thần đáng kính ấy, bởi vậy, ông Lê-tả-quân mới vào ở yên trong Nam-kỳ. Vả lại, được vua Gia-long giao quyền cai-trị xứ Nam-kỳ, ông có thể không chịu vâng mạng trào-dinh nếu về việc gì có hại đến dân sự dưới quyền cai-trị của ông. Ví dụ như ông không hề chịu ban bố những đạo chỉ-dụ giết đạo, vì hai lẽ:

1) Người An-nam có đạo không có làm việc gì tội lỗi.

2) Ông cố đạo Bá-đa-Lộc đã giúp ích cho triều-dinh nhiều.

Ông Michel Đức Chaigneau, con của ông J. B. Chaigneau là bạn cộng-sự của đức thầy Bá-đa-Lộc vì bị ông vua tâu bạo kia đuổi ra khỏi xứ Huế, nên cùng gia-quyển lần mò vào Saigon (gia-quyển ông Vannier cũng bị đuổi) để đợi kỳ tâu về Pháp, có biết ông Lê-tả-quân trong hai năm 1824 và 1825, sau viết sách có thuật lại như vậy:

« Trong bọn đình-thần thân-thiện với người Pháp, chỉ Lê-tả-quân là dám đương cự với vua và phe đảng của vua. Ông « trách hấn vua sao có dầy dáp « dưới chơn cái chánh sách « khôn khéo của đức Gia-Long « và không biết ơn những người « mà nhờ họ vua mới có đến « ngày nay. Ông vốn là người « có nghị-lực lắm, có tài thao-lược, tế-thể an-bang, dẫu dẫu « dân sự cũng khiếp oai, nhờ « đức của ông, nhưng vẫn thương « kính vì tánh tình ngay thẳng « của ông. Ông là một trong « năm vị đại-thần được vua « Gia-Long sủng ái hơn hết. « Trước khi chết, vua ký thác « tự-quân cho ông và dặn vua « Minh-Mạng phải nghe theo lời « của ông dạy hiền. Nhưng vì « vua này đã không làm theo « như vậy, và không nhìn nhận « tấm lòng chơn thật trung thành « của ông thì thôi, lại còn đem « lòng oán ghét ông là khác. Tuy « vậy, vua không dám triệu về « trào, không cho làm kinh-lược « mà cũng không dám làm khó

« dễ với ông việc gì cả, bởi vì « vua biết ông được lòng như « dân lắm ».

Một việc thuật ra sau đây đủ tỏ tấm lòng canng trực của quan Lê-tả-quân là đường nào?

Trước kia có nói lúc hồi trào ông có giao quyền cho Huỳnh-công-Lý lo việc đào kinh vét rạch. Lý quen theo thói thông thường thời ấy, hiệp bức dân tình hết sức, hà lạm của dân vô số, không kể pháp-luật là gì, bởi vì ý mình chính là cha vợ vua Minh-Mạng, thế nào cũng sẽ được vua che chở.

Rồi cho Lý, khi ông Lê-tả-quân trở về Saigon thỉnh linh, tiếp được rất nhiều đơn của dân thưa kiện Lý. Vốn khi ở Kinh, ông cũng đã nghe rõ tình tệ này rồi, nên bây giờ ông chỉ có việc đem Lý ra xử, có bằng cơ hấn hời, ông kêu án xử tử.

Ấn này, ông sai người đem về Huế trình cho vua biết, nhưng khi người phụng-mạng này đi được chừng năm sáu ngày, thì ông đem Lý ra hành hình chánh-pháp, không cần đợi triều-dinh có duyệt-y hay không, là vì ông có quyền « tiên-trảm hậu-tử » mà.

Ngoài kia, khi vua Minh-Mạng được an-tử trong Gia-định để trình, ngài hết hồn hết vía, dư rõ tánh ý canng trực của ông Lê-tả-quân, dẫu là cha vợ vua có tội thì ông cũng chém không tha. Vua Minh-Mạng lập tức sai người phi ngựa lượn tinh, đem chiếu chỉ đi thân ngày thâu đêm đem vào Gia-định. Trong chiếu, vua vừa tưng bốc ông cho ông vừa lòng, vừa yêu cầu ông đình việc xử tử Lý lại, và hãy cho đóng cũi giải về Kinh cho vua định tội.

Không phải nói, ai cũng biết rằng khi chiếu vua tới nơi thì đầu Lý đã rụng từ lâu rồi.

Khi nghe được công việc như vậy, vua Minh-Mạng giận lắm, lúc vào hậu-cung ngài la lối mắng chửi ông Lê-văn-Duyệt om sòm. Từ Kinh-đô tới Saigon tuy xa, nhưng tiếng dội cũng thấu đến tai ông Lê-văn-Duyệt, ông vẫn ung dung, thần nhiên như thường, chỉ biết việc mình làm là đúng với lương tâm và hiệp với quốc-pháp dân ý mà thôi. Vua giận mặc kệ vua.

(Còn nữa)
P. V. T.

TÔI VÔ TỘI...

(TIẾP THEO SỐ BÁO 67)

Ông Lê-hoàng-Văn nói :
— Thà là chịu khổ âm thầm, hơn là đem cái nhục phò bày ra cho thiên hạ biết. Lại nữa tôi muốn giữ cô không thể nào trở lại với « thằng » kia.
— Khốn nạn ! Đồ hèn !
— Phải, phải, hèn ! Cô tưởng tôi không hiểu cái thâm ý của cô sao ? Này tôi nói cho cô biết, bao giờ tôi còn sống đây thì không khi nào cô đạt được ý định của cô. Còn dầu một ngày kia tôi có chết, cô có trở lại với thằng ấy, tôi cũng làm sao cho cô trở về với nó mà hai tôi có rỗng không ! Cô và thằng Thanh của cô không khi nào xài được một xu con của tôi đâu.
Cô đừng tưởng, tôi nói cho cô biết đó !...
Bỗng ông bá-hộ giật mình :
— Ừa, ai đem gì mở toang cửa bên kia ra như thế này ?
— Tôi mở. Trời nực lắm !
— Cô sao không cần thận chút nào. Cô muốn cho chúng giật đồ của tôi sao ?
— Tôi ở đây mà ai dám vào giật đồ. Khéo nói !
— Ầ, mà cô làm gì ở đây ?
— Tôi chẳng làm gì cả. Tôi nhâm nhĩa những đồ vàng trong tủ này.
— Chỉ có thể thôi ư ?
Ông nhìn bà, có vẻ nghi ngờ, rồi lại đi lần vào trong phòng. Bà cầm đèn đi theo bên cạnh.
Bỗng, tôi phải giật mình kinh hoàng vì tôi chợt thấy con dao của tôi bỏ quên còn nằm trên mặt tủ kiếng. Vừa lúc ấy, bà bá-hộ cũng ngó thấy con dao ; rất lạ lùng và một cách tự nhiên, bà tiến đến trước, đưa ngọn đèn che ngang trước mặt ông bá-hộ, làm cho ông hết thấy phía trước, tay trái bà với lấy con dao đưa vào trong áo. Ông bá-hộ ngó đảo đảo đầu này đầu nọ, đi tới đi lui trong phòng. Một lần ông đến gần sát bên tôi mà không thấy tôi.
Sau cùng ông bỏ đi qua phòng bên cạnh, miệng nói lầm rầm ra vẻ tức giận. Ông đặt cây đèn cây đang cầm nơi tay lên mặt bàn, rồi lại ngồi xuống chiếc ghế dựa đề bên. Ông ngồi khuất phía trong, nên tôi chỉ nghe tiếng ông kéo ghế kêu rột rột mà đoán vậy, mặc dầu cửa phòng vẫn mở. Tôi thấy bà bá-hộ đi qua lại sau lưng ông.
Tôi nghe ông bá-hộ nói rầm rì những tiếng như nguyên rủa anh chàng tên Thanh. Ông nói nhỏ quá, tôi nghe tiếng đặng tiếng mất, nhưng tôi đoán biết ông mỉa mai gay gắt lắm. Lúc đầu bà còn trả lời lại vài tiếng xằng xớm, sau bà lại im, im bật, chỉ còn nghe ông chầm rãi chửi mắng, nhục mạ, đến nỗi tôi lấy làm lạ cho bà bá-hộ sao lại lẳng lẳng chửi nhện được như thế.
Vụt chiếc ông bá-hộ la lên :
— Hãy buông ra ! Buông ta ra ! Ái ! ái !
Tôi nghe đánh phụp một tiếng, rồi ông bá-hộ lại la :
— Ôi ! Trời ! Ái ! Mày giết tao...
Thêm một tiếng phụp nữa, rồi như một vật gì nặng nề ngã xuống gạch. Rồi im lặng, im phăng phắc. Trong sự yên lặng ghê sợ ấy, tôi chỉ còn nghe tiếng một giọt nước chảy re-re. Tôi bước ra khỏi chỗ đứng núp, chạy qua phòng ông bá-hộ thấy cảnh ghê tởm mà phải lùi lại : ông bá-hộ Lê-hoàng-Văn đang nằm dài trên gạch, trong vũng máu đào lỉu lằng ; cái đầu nghiêng về bên trái, cặp kiếng vẫn còn trên mặt, miệng há hốc ra trong ghê sợ quá.
Bà bá-hộ thì đứng cạnh, vẫn lẳng lẳng, môi mím lại, mắt sáng ngời ngời. Tôi hỏi :
— Bà làm một việc như thế này à ?
Bà thần nhiên gật đầu.
— Nhưng người ta sẽ bắt bà.
— Chú đừng lo cho tôi. Tôi có thiết gì đến đời tôi nữa. Mặc kệ, đến đâu hay đó. Giờ chú hãy phụ tôi để nó ngồi lên trên ghế chớ nó nằm sõng sượt như vậy coi gớm ghiếc.
Tôi nghe lời, đỡ cái thấy ma ngồi lên ghế. Một ít máu dính vào tay tôi. Có lẽ máu đó là cái họa tủy trời của tôi.
— Bây giờ chú muốn lấy đồ gì thì cứ lấy. Bao nhiêu cũng được. Rồi đi mau đi !..
— Thôi, tôi không muốn lấy gì nữa hết. Tôi ghê sợ lắm rồi.
— Chú điên sao ? Nè.
Bà kéo tôi lại tủ kiếng, mở tủ ra hết bỏ vào cái bao da ban nãy phân nửa đồ vàng để trong tủ. Một phút sau, tôi nhẩy ra ngoài. Ngánh đầu lại tôi thấy bà còn đứng trong phòng trông theo tôi.
Thưa ông, tôi có thể để tay lên ngực gọi tên cha tôi mà thề rằng tôi chẳng có giết ông bá-hộ. Thật là tôi oan ! Nếu lúc ấy mà tôi biết được cái thâm ý của bà bá-hộ, thì trong phòng ấy phải ba người chết, chớ chẳng phải một ông bá-hộ thôi. Nhưng ông ả, bị tôi quá điên cuồng, bị tôi quá hoảng hốt vì những điều tôi vừa trông thấy nên tôi quên nghĩ đến cái bấy của bà bá-hộ đang gài dưới chân tôi.
Vừa nhẩy ra khỏi cửa sổ, đi chưa được năm bước, thì tôi nghe tiếng bà bá-hộ la làng :
— Nó giết người. Nó đó ! Trời ơi ! nó giết người bắt nó dùm với !
Trong một nháy mắt, bao nhiêu cửa sổ đều mở, đèn đuốc bật lên sáng choang, tiếng người kêu la ồn ào.
Tôi hết hồn vía, mau mau liệng mẹ cái bao đựng đồ vàng và toan trèo ra ngoài, nhưng tôi chưa kịp chạy thoát, thì một bọn người đã ào lại bắt được tôi.
Người ta trói tôi, lôi tôi vào gian phòng khi nãy.
Tôi thấy bà bá-hộ đứng bên thấy ông, cầm khăn mu-soa mà khóc sùi sụt. Trời ! B mà khóc được ư ? Tôi ngăn người ra ! Bà ấy quả thật là một đào hát, một đào hát rất tài tình !
Một người chỉ tay vào tôi và lễ phép hỏi bà :

— Thưa bà, có phải nó đây không ?
Bà ngừng mặt lên, nhìn tôi, giận dữ :
— Phải, chính nó, chính nó giết nhà tôi ! Trời ! Đồ sát-nhơn. Đồ tàn ác, đồ...
Bà nấc lên một tiếng như đau thương lắm, tưởng đến ngất đi được. Bà khóc kể :
— Trời ơi ! Nó đang tâm giết một ông già yếu đuối ! Trời ơi ! Tôi giận đến cực điểm, tron mắt hét to :
— Chính bà đã giết ông bá-hộ, sao bà lại đổ cho tôi ? Chính bà là kẻ sát-nhơn...
Một cái dấm vào giữa mặt tôi, khiến tôi chẳng vâng sựt ngã. Nhưng tôi cũng ráng nói thêm :
— Chính bà là kẻ sát-nhơn ! Tôi thấy rõ ràng bà giết ông bá-hộ, tôi thấy bà đâm ông ấy hai dao, rồi bà giục tôi lấy trộm đồ của ông ấy. Bà còn đổ thừa cho tôi à ?...
Một người sấn đến toan đánh tôi nữa, thì bà thần nhiên đưa tay ngăn lại :
— Đánh đập rõ làm gì !
Vừa khi ấy, hai người lính cảnh sát đến. Một người hỏi bà bá-hộ :
— Thưa bà, chính bà trông thấy người này giết ông bá-hộ ?
— Vâng ! Chính mắt tôi thấy. Lúc này nhà tôi và tôi nghe có tiếng động ở phòng này. Nhà tôi đi xuống với tôi ; nhà tôi đi trước, tôi bưng đèn theo sau. Đến cửa phòng này, chúng tôi thấy thằng này từ phòng bên kia chạy lại, toan nhẩy thoát ra ngoài. Nhà tôi lật đặt cán lại liền bị nó đâm hai dao vào mình ngã phục xuống gạch. Ông ngó trên tay nó coi còn vấy máu kia...
Bà lại xây qua phía tôi nói tiếp :
— Tôi tha tội cho chú ! Tôi chỉ để cho pháp-luật và lương-tâm chú trừng phạt chú cho vừa với tội chú. Tôi không oán hận chú làm gì cho thêm phiền. Tôi tha tội ác cho chú đó.
Tôi đứng lặng im, không còn biết nói sao được nữa vì tôi hết sức ngạc nhiên cho người đàn bà lạ lùng này, một người đàn bà vô cùng quỷ quyệt đã tự tay giết chồng rồi đổ tội cho kẻ khác một cách tự nhiên. Tôi lặng im vì tôi thấy người đàn bà này can đảm phi thường, mạnh dạn phi thường, tôi không sao bì kịp !
Thế rồi tôi ngồi tù, nào có ai hiền cho tôi. Đến nay, tôi gặp ông, tôi mong ông hiểu thấu cho cái oan tình của kẻ khốn nạn này.
Ông ơi ! Ông ráng tìm thế cứu tôi. Tôi oan ! Quả thật là tôi oan ! Ông mà cứu được tôi khỏi cái án sát nhân, thì ơn ông ngàn năm tôi cũng còn ghi nhớ. Còn nếu tôi phải cái vô phúc không được ông tin, bị ông bỏ quên hay là chẳng buồn nghĩ đến, thì trong hai tuần lễ nữa, tôi sẽ treo cổ mà chết trong khám này, để ông hiểu rõ rằng quả thật là tôi vô tội !
TRANG-SÂM
(phỏng theo Conan Doyle)

N° 2

TAM-TINH-HẢI-CÂU BỒ - THẬN - HOÀN

MUỐN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Thận, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhất trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I.— Năm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.

II.— Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình hẳn thẩn, tay chơn nhừ mỏi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III.— Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rịn mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhơn ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tủy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thả dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thắt ngang, nước tiểu vàng, ứ chi bãi hoãi, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, hình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hơi thở gấp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trí, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh-Hải-câu-bổ-thận-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận, bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chữa bất quyện, tiểu tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bồi tủy sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoãi, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bồi lao tâm, thận suy đau thắt ngang lưng, tay chơn nhừ mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt âm đen ù tai, mắt không tỏ, tối tăm mảy mảy, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75, Paul Doumer — Hadong : 27, Bd de la République — Saigon : 229, rue d'Espagne

NGƯỜI TA LẤY NƯỚC BIỂN CHẾ TẠO RA VÀNG, NẾU NHƯ...

TUY trong loại người ở thế kỷ này có những bộ óc tinh ma quý báu, nhưng mà Võ trụ còn cất dấu nhiều cái bí-mật nhiệm màu, hiện nay người ta rần rức tìm tòi chưa ra.

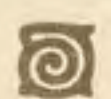
Có sự bí-mật, ý Võ-trụ chưa muốn buông ra cho nhơn loại biết, nếu ai tò mò khám phá ra hình như Võ-trụ không dung thứ, có cách trả thù làm hại — chẳng phải loài người nằm ở trong tay Võ-trụ đó ư — khiến cho người ấy phải từ giả cõi đời ngay lúc sắp sửa thành công kết quả.

Đó là lời ai-thống của một nhà văn Ý đã khóc ông Marconi hồi năm ngoái.

Marconi là một bậc thánh khoa-học của thế-kỷ 20, đã phát minh ra vô-tuyến-điện, giúp cho đời nay biết bao nhiêu công-dụng lạ lùng. Một đời ông hoàn toàn cống-hiến cả thông minh và ngày giờ cho khoa-học, nếu số mạng chưa cướp ông đi, thì chắc nay ông đã làm xong mấy việc phát-minh tân kỳ, mà luôn mười năm sau đây ông cần cù nghiên cứu. Mấy việc phát-minh ấy chắc Võ-trụ còn muốn giữ kín độc-quyền cho mình, nên chỉ không cho để Marconi sống thêm ngày nào nữa, người ta phải khóc ông, tức là thương tiếc dùm cho khoa học vậy.

Cách hai ba năm trước khi ông qua đời, người ta đồn rùm lên rằng ông đi phát minh ra được thứ tia sáng thần kỳ, bắt tàu bay phải rớt, chiến hạm phải chìm, người ta tiêu tan ra nước, gọi là «tử-quang» (Rayon de mort). Nhưng ông còn giữ riêng cho tổ-quốc dùng, vì lúc ấy Ý-quốc đang xâm A, thiếu chút nữa xung-đột lớn với Anh ở Địa-trung-hải. Có người bảo hồi 1935, Anh không dám đem vô-lực hải-quân ra đàn-áp Ý-quốc, chỉ vì lo sợ tử-quang của Marconi.

Với ai, người ta có thể nghi là huyền-hoặc, nhưng với ông thì sự phát minh tử-quang buộc người ta phải tin. Chẳng phải ông đã để ra vô-tuyến-điện đó chỉ ! Từ vô-tuyến-điện đi tới tử-quang chắc không xa gì với khối óc thánh thần của ông.



NHƯNG mới rồi bà hầu-tước Cristina Marconi là vợ góa của nhà đại-phát-minh đã cải-chánh tin đồn ấy.

Bà cho là tin đồn vô lý, và xâm phạm tín-anh-linh của ông Marconi. Cùng ông, là bạn chí thân, là người giúp việc bao nhiêu năm, không rời nhau ra phút nào, vậy thì việc gì ông nghiên-cứu phát-minh mà bà lại không hay cho được. Bà nói sanh bình ông chỉ thiết tha yêu mến có hai tổ-quốc : một là Ý-ta-ly, hai là nhơn loại. Không khi nào ông chịu dùng khối óc thông minh để làm một sự gì ác

độc tàn phá nhơn loại, tức là minh Y - quốc càng nên thương tiếc cho khoa-học và nhơn - loại biết bao.

Chỉ có một lúc ông ở luôn dưới tàu riêng « Elettra » linh đình ngoài biển, cặm cụi tìm cách sửa lại mấy móc thông tin bằng sóng điện-điễn, nhứt là tìm phương-pháp làm sao giữ được bí-mật những tin tức đánh bằng vô-tuyến-điễn. Chính là lúc đó người ta thăm thì đồn đại rằng : ông đang chế hóa bộ máy tia sáng sát nhơn !

Phải biết rằng một việc nào có hại cho đời, không khi nào ông chịu làm, cũng không hề nghĩ tới.

Rồi bà nói tiếp :

10 NGƯỜI THAY QUYỀN TẠO HÓA



Người ta đã sắp đặt 10 nhà khoa-học đại-danh này — mà ông Marconi (hình ở phía trên, tay mặt) là một — hiệp lại có thể chế-tạo ra một thế-giới khác nếu như thế - giới này có lúc tan bẽ. Vì 10 ông này mỗi ông đã khám phá ra một vài cái bí-mật của Võ-trụ, phát-minh ra những nguyên-tố đã cấu tạo nên Võ-trụ, cho nên người ta bảo rằng các ông nhập lại thành ra tay thợ Tạo-hóa được vậy.

— « Có điều tôi biết rõ ràng, vàng nước biển, có nhiều nhà bác-học khác ở Âu Mỹ đã từng quyết một vấn-đề lớn lao mà xưa nay biết bao những nhà bác-học suy nghĩ nát óc chưa ra : Vấn đề chế tạo ra vàng,

« Đáng tiếc là số mạng với rước ông đi, nếu không thì bây giờ ông đã làm xong công việc lấy vàng trong nước biển ra rồi. Thật vậy, tôi biết ông làm việc đó chỉ còn chút xíu nữa là rồi, bỗng số-mạng bắt ông chết thình lình.

« Ai không biết rõ ông Marconi mới cho vấn đề ấy là huyền hoặc, không thể nào thực hiện. Nhưng với ông Marconi, chẳng có vấn đề gì mà ông bảo là không thể thực hiện, hay không thể giải quyết. Theo ông, ở đời chỉ có những vấn đề giải quyết lâu hay mau mà thôi.

« Bởi vậy ông thường than tiếc cho đời người ta vẫn vói. Lúc ông hấp hối gần tắt hơi, thở dài và nói với tôi câu này : «Ta có cả vô trụ ở trước mắt để lôi kéo cái màu nhiệm của nó ra, nhưng tiếc cho ta cũng chỉ có một đời người vẫn vói như ai !»



QUẢ như lời bà hầu-tước Cristina Marconi đã nói thì sự chết của nhà đại-phát

Phải chi Tạo-hóa để cho ông sống thêm một vài năm nữa thôi, có lẽ hôm nay chúng đã mức nước biển lên mà lọc lấy vàng ra rồi. Ai nấy tha hồ ăn xài no đủ. Nhứt là các bạn công chức ta bây giờ đâu có bị cái vô đầu đôn « tăng lương thực lúi » cũng không cần lo, sẵn có nước biển dồi dào vô tận kia, ta cứ lọc nó lấy vàng để bù đắp vào chỗ lương bổng chết đói mà. Cái tự do ấy chắc hẳn nhà đương cuộc bảo hộ không cấm cản ta đâu.

Chúng tôi quên nói rằng : lấy

Nên đọc

TUY-LÝ-VƯƠNG

CỦA TRẦN-THANH-MẠI

Trong TUY-LÝ-VƯƠNG, các bạn sẽ thấy sống lại một trăm phần trăm cả một thời-đại xưa, với tất cả những cái oanh liệt, hùng-tráng, vĩ-dại, những cái đại-các, sang-trọng, trường-giã của nó, cũng như với những sự dễ tiện, ô-nhục ám-muội, những sự khốn khổ, thương-tâm của nó.

Đọc TUY-LÝ-VƯƠNG các bạn sẽ thấy hoạt động một cách rõ rệt những tên lầy lừng lừng hủ : MINH-MANG, TỰ-ĐỨC, HOÀNG-BẢO, TÙNG-THIỆN-VƯƠNG, CAO-BÁ-QUÁT, PHAN-THANH-GIÂN, NGUYỄN-VĂN-TƯỜNG, TÔN-THẤT-THUYẾT, TRẦN-TIÊN-THÀNH, PHAN-ĐÌNH-PHÙNG, HIỆP-HÒA, ÔNG-ÍCH-KHIÊM, NGUYỄN-TRI-PHƯƠNG, PHẠM-PHÚ-THỦ, HOÀNG-KẾ-VIỆM, NGUYỄN-THÂN, NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, v. v.

TUY-LÝ-VƯƠNG

Tổ-giac cùng các bạn tất cả những điều bí-mật về triều Huế thời-kỳ chuyên quyền của hai phụ-chánh TƯỜNG và THUYẾT. Ít lời phê bình về « TUY-LÝ-VƯƠNG »

... Lấy một nhân vật tiêu biểu trong cận sử nước nhà làm trung tâm điểm mà phác họa một bức tranh quốc sử vào giữa hồi quốc bộ gian nan, quốc gia đa-sự, thật là lời văn bỗ ích cho đời, không phải thứ văn chương bác tập chỉ chiều theo cái thị dục nhất thời của công chúng... PHẠM-QUỲNH, Quốc dân Giáo dục bộ thượng thư.

... Thề tài đã mới mà công phu sưu tập tài liệu cùng lời văn lại gian quật rõ ràng, đáng chú ý nhất làm cho hoàn cảnh và bao nhiêu chuyện bí ẩn kỳ hù ở thời đại ấy sống trên mặt giấy... HUỲNH-THÚC-KHÁNG

... Xem qua chữ chữ đáng ngàn vàng ;
Mới hay tài tuần còn Hoàng-Việt,

Hà những thi văn tốt Thịnh-Đình... PHAN-BÔI-CHÁU

... C'est un livre d'histoire avec toute l'objectivité désirable d'un jeune écrivain déjà remarquable par sa sensibilité. « Tuy-ly-Vuong » est la vie d'un homme qui a joué un rôle politique au moment de l'occupation française. Cette vie est racontée sans passion, sans commentaires déplacés, avec le seul souci d'être simple et complet. L'ouvrage est remarquable en raison des travaux de recherches de l'auteur. L'OPINION

... Nous recommandons de tout cœur à nos amis annamites « Tuy-ly-Vuong » dont la lecture est passionnante d'un bout à l'autre. Georges Ribon (LE POPULAIRE).

... Khen ông, tôi không có biết dù ai nói cho xứng đáng. Đem những cái hay cái tốt của ông ra mà nói thì những cái này nó nhiều quá. Nói không xuể được. — Thiệu-sơn (Mai) v.v..

Giá bán 0 \$ 75 ở xa cước phí 0 \$ 15
NUG-LINH xuất bản, 7 rue Chùa bà Huế. Bof'e postale n° 60

TIÊN-NỮ GIẢNG PHẠM ?

ĐỌC báo này hôm tháng trước, độc-giã đã thấy hình cô Andrée Maurel, 18 tuổi, người Pháp, hiện nay đang nổi tiếng là một bậc nữ đệ-nhơn. Trời phú cho bàn tay cô có cái sức thiêng-liêng thể nào không biết, cô chỉ rờ tay vào người bệnh thì bệnh tiêu tan đi đâu tức thời chẳng phải thuốc men gì cả. Cô đã cứu chữa 12.000 bệnh nhơn bằng cách như thế.

Mặc dầu Liên-đoàn Y-sĩ dám đơn thưa kiện, nên cô đang bị pháp luật truy tố về tội làm thuốc trái phép, nhưng mà bao nhiêu bệnh nhơn bị tòa đòi ra làm chứng, đều phải nhìn nhận tài lạ ấy.

Không chịu thua sát Âu-châu một chút nào, Mỹ-châu cũng để ra một nữ-đệ-nhơn, hiện thời dư-luận đang bàn tán và các nhà khoa-học đang lưu-tâm xem xét.

Ấy là cô Alice Kirby, chơndung bên đây, năm nay mới có 13 tuổi, mà có tài lạ này còn hơn của cô Andrée Maurel.

Tự nhiên cô Kirby phát ra chẳng ?

một cái thần-lực có thể cất nhẹ mình lên khỏi mặt đất, rồi ở lơ lửng chừng đó rất lâu mới tài phép như thầy phù-thủy sai xuống. Cô lại có thể dời đổi một món đồ nặng — như đòn piano



Cô ALICE KIRBY

chẳng hạn — từ chỗ này qua chỗ kia mà không hề mót tay đến món đồ ấy. Và cô đánh đàn piano mà cũng đứng cách xa chỗ không để ngón tay vô đòn nữa mới kỳ.

Cô là tiên-nữ giảng phạm

Với sự tin tưởng của nhiều người, cô Kirby này có lẽ được âm-binh thần-tướng khiêng đòn piano đỡ hay gây đòn cho mình chờ gì

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà ĐÔNG-CHI 173 đường Espagne Saigon có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, bóp da, và đủ thứ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều.
— Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

THI TRU'ONG TIÊU TỨC

Giá lúa	Giá bạc
Ngày 11 Janvier 1939 theo giá	Taux Officiel 10f.00
lúa ở các nhà máy Cholon, bán	Banque de l'Indochine 10.00
nguyên bao 68 ki-lô.	Banque Franco-Chinoise 10.00
Lúa thượng hạng: 3,57-3,62	Honkong et Shanghai 10.00
Lúa hạng nhì: 3,37-3,42	Chartered Bank 10.00
Lúa h. nhì 40% Japon 3,30-3,35	
Lúa h. nhì 50/55% Java 3,20-3,30	Giá đồng bạc cũ
Lúa thượng dùng 3,02-3,25	Ngày 12 Janvier 1939 1\$16 1/4
	Bấp
Giá gạo	Đỗ mỗi 100 k. 8,75 Déc. 8 95
Ngày 11 Janvier 1939 bán luôn	Trắng (không định giá)
bao 60 k. 700.	Dừa khô
Gạo số 1 25 % tấm 5,15-5,20	Dừa khô Saigon 100 k. 13,00
Gạo số 2 40 % tấm 4,95-5,00	Đường
Gạo số 350/55 % tấm 4,85-4,90	Đường cát trắng 100k. 27,50
Gạo lức 5 % lúa 4,10-4,15	Giá cao-su
Tấm số 1, số 2 4,45-4,50	Saigon 11-1-39 1\$,222 le kilos
Tấm số 3 3,55-3,60	Paris 9-1-39 cpt.fr. 14,05 le k.
Cám trắng 2,40-2,45	Londres 10-1-39 cpt. 8d 1/8 p. a
Cám lức 1,70-1,75	Londres 10-1-39 ter 8d.1/4 p.v
Heo	Singap. 10-1-39 cpt.SG 0\$,27 3/4
Mỗi 100 ki-lô 40,00-42,00	New-york 10-1-39 cpt.U.S.16,14p.

Giáo-sư Albert Bachha

CHIROMANCIEN & MAGNÉTISEUR
115, rue Bourdais — Saigon

1) Dùng nhơn-diện (Magnétisme) trị tuyệt mọi chứng bệnh (suyễn, rét, diên, bại, ho, ho lao, nhức đầu, đau bụng, lậu, đau từ cung...) rất mau lành, đảm cam đoan.

2) Tiên-đoán quá khứ, hiện tại và hậu lai của đời người một cách quả quyết chắc chắn. Bà con nên đến xem vận-mạng của mình sang năm thế nào, sẽ rõ tài.

NOTA.— Xin in 2 bản tay, cho biết tuổi, kèm thêm mandat 1p.00 và một miếng vải của đồ mình đương dùng, nội trong một tuần lễ có qui-kỳ gởi đến.

Coi tiếp ở đây

Con heo giúp ích cho quan

— Mày ngò thấy không? Một chuyện bằng quơ vô lý, nếu mình khôn khéo, có thể làm tiền dễ như chơi.

Đứng trước câu hỏi của quan chắc hẳn chúng tôi cũng đành lờm anh xe kéo trong chuyện này.

Thật vậy, cũng ông quan này. Có lần khác, tự nhiên đời chủ thợ rèn — nhà tích-súc giàu có — trong địa hạt mình lên hầu, và bảo anh ta sửa soạn để đi tây, vì nhà nước cần dùng đem thợ qua đầu xảo.

Phải biết một bác thợ rèn quê mùa dốt nát mà trời cho làm nên giàu có là nhiều, sợ hãi sự đi xa hơn sợ đi đầu, hưởng gì sang kia.

Muốn trăm miệng quan, bác phải tuôn ra vài tờ giấy bạc lớn là êm.

Hai chuyện như thế chẳng đáng chép vào cuốn sử tham quan và người có óc hời-lộ như thế chẳng đáng đức tượng đồng để kỷ niệm hay là in lấy khuôn mặt để cho hậu thế chiêm ngưỡng sao? Chúng tôi bỗng nhớ lại vài chuyện lý thú ấy trong khi tiếp được một tấm bằng dân ngoại báo mà chúng tôi đã làm hình in trên kia.

Chủ trạm muốn kiểm soát tôi người mua báo thì mới chịu đem báo tôi nhà, nếu trời cho chủ làm quan chắc không từ chối một con heo.

S.V.

+ Docteur LÊ-VĂN QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

và Mme Marie QUYÊN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh sảng (đau từ cung) đau bụng dài v.v.. do tay Mme Marie QUYÊN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong-tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều: 4 giờ đến 7 giờ. Chứa-nhặt và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gáp, xin đến số 3 đường

Jean Monlau

Madame

Tuong van-Huân

200, rue d'Espagne. — SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gửi contre remboursement)

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ.

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Haiphong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gởi thơ thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
"CARREAUX IMPERIAL"
BẢO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT
68, Quai de Belgique — SAIGON — Téléphone 21 068

Nhơn dịp gần Tết, quý ngài nên đến viếng nhà làm đồ nữ-trang chuyên môn và mai hột xoàn mới rất cổ cựa, được tin cậy hơn hết ở xứ này:

BA-QUAN

58, RUE VANNIER (ngang hông Kho bạc)

CHỢ-CỦ

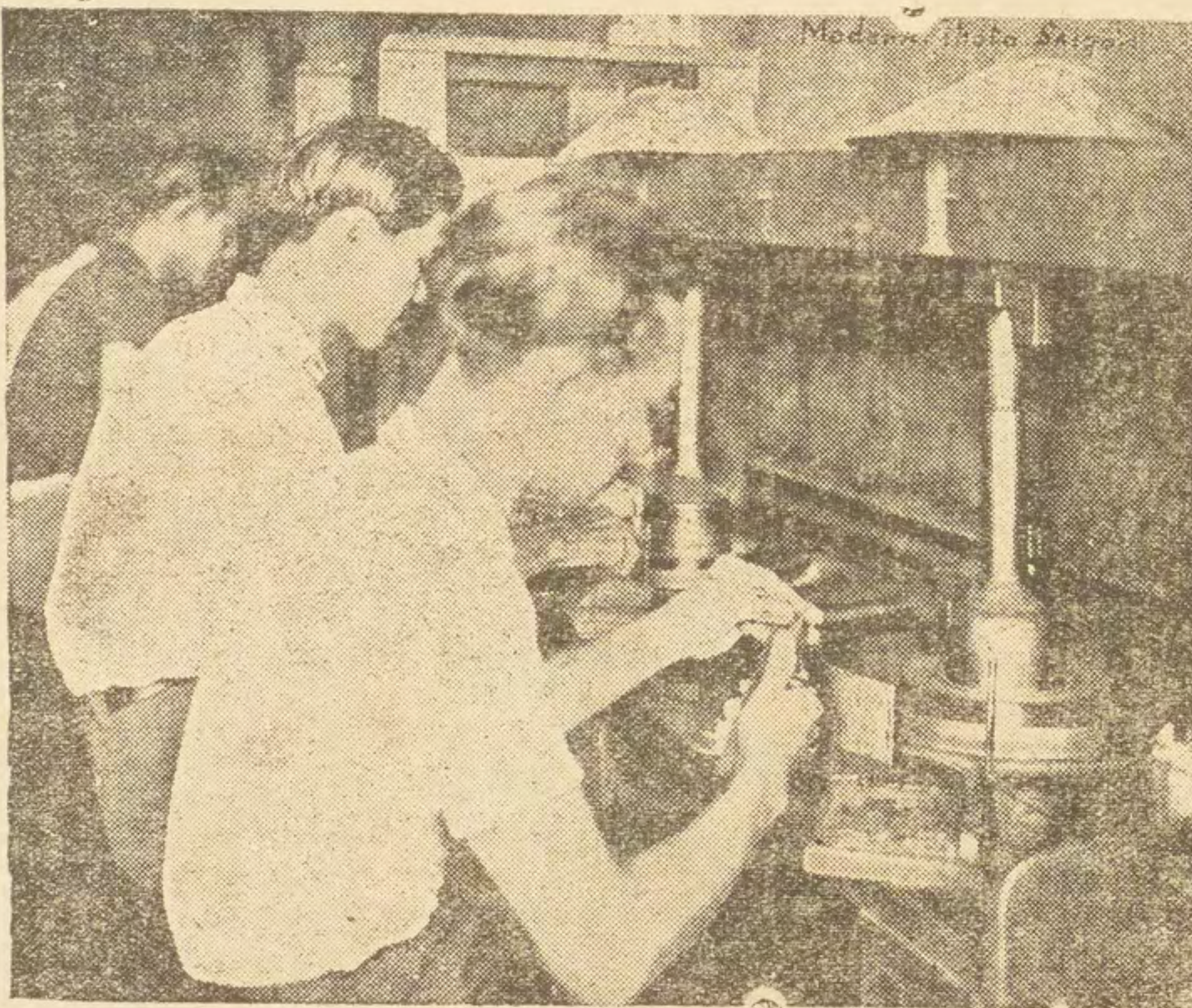
SAIGON

Téléphone: 21.476

Sau khi dùng đủ các thứ hột xoàn mới rồi, chắc quý ngài phải công nhận hột xoàn mới Ba Quan là tốt hơn hết, từ kiểu vẽ và sự mài khéo léo cho đến nước long lanh dầu cho tay chuyên môn nào cũng không thể phân biệt xoàn thiết với xoàn Ba Quan cho được. Mà với giá lại rẻ, quý ngài còn ngần ngại gì mà chẳng dùng xoàn Ba-Quan.

Hột xoàn mới Ba-Quan là một thứ xoàn có đủ tánh chất bền bỉ và đủ sự tốt đẹp như xoàn tây: giữa không nòn, cắt dặng kiến, nấu đốt không sao, nhứt là dùng lâu mấy cũng vẫn tốt tự nhiên.

Nếu quý ngài chưa được tin hoặc muốn xem cho rõ ràng chắc chắn, hãy đến tiệm Ba-Quan thì biết, nơi từ chúng tôi có chứng để làm bằng cứ.



Xưởng mài xoàn Ba-Quan 23 rue Fonck Khánh-hội Saigon

Thế thì quý ngài muốn có đồ trang sức vừa đẹp để, vừa tiện tiền, vừa rẻ tiền mà không thua thứ thiết chỉ đến tiệm chuyên môn thôi. Tiệm ấy tức là hiệu xoàn Ba-Quan, là chỗ đáng tin cậy.

Tiệm Ba-Quan là một tiệm chuyên môn làm đồ nữ-trang theo catalogue rất kỹ lưỡng chẳng đầu bằng và sẽ giúp quý bà quý cô trong khi lựa chọn.

Hộp đựng phấn (poudriers).

Các bà sang trọng xài thứ phấn quý giá, nên lại tiệm Ba Quan chọn lựa một hộp (poudrier) mà đựng phấn chắc rất vừa lòng. Bên này mới gởi qua nhiều kiểu, nhiều màu rất đẹp, dễ chọn lựa, giá rẻ.

NÊN ĐỂ Ý.— Hột xoàn mới Ba-Quan chỉ bán tại tiệm Ba Quan mà thôi, chớ chưa clio ai làm đại-lý hoặc đi bán dạo, xin bà con hãy đề phòng những kẻ bán hột xoàn mới khác mà mạo nhận là hột xoàn Ba-Quan dặng gạt người. Hột xoàn mới Ba-Quan lúc nào quý ngài mua cũng có đủ giấy đảm bảo chắc chắn và không khi nào chết nước đổi màu. Điều ấy ai ai cũng biết.

AUX
EISEAUX D'ART
38, RUE SABOURAIN - SAIGON



Nghề may cắt có đủ kinh-nghiem
NGUYỄN-DINH-LƯƠNG

BÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày một
lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra
không đều, đồ ăn không tiêu được, thời ra.
Đang phình hơi, ngất có bệnh táo. Trong thân
thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý
tưởng về gì cũng đen mờ!

Cũng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt
đi đại tiện như thế không chưa tới nguồn
con bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU
CARTERS cho GAN làm cho mật sanh ra
đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái
như trước. Chất các cơ, ngon ngọt, rất mạnh
để làm cho mật chảy ra. Nên đối thuốc viên
nhỏ hiệu Carters cho GAN. Các
bảo chế. \$ 1.25.

Hollywood... Hollywood...

Một kinh-đô chiếu bóng, đủ
cả tài tử. Nếu quý ngài ưa thích
tài tử nào trên màn ảnh, hãy
đến hoặc gọi thư căn dặn trước
nơi Librairie NAM-HUNG ngay
đồng hồ chợ mà lựa trước kéo
hết. Mỗi kỳ tàu đều có lại mới.
Bán lẻ giá rẻ hơn bên Tây, bán
sỉ xin viết thư thương lượng, giá
đặc biệt. Vì chúng tôi làm Agent
Exclusif de l'Etablissement Er-
pé Paris, có đủ cả hình lạng,
hình màu, hình format lớn. Hãy
đến mau mà chọn lựa đủ cỡ hết.

Xin nhớ: Librairie et Pape-
terie NAM-HUNG. Bureaux: 165
Bd de la Somme, vente: n° 3
Halles Centrales Saigon.

Có bán sỉ và bán lẻ đủ thứ đồ
học trò dùng giá rất rẻ.



LAIT
LE PATRE
OVALINE
RMONJER-SAIGON

COI TIẾP Ở ĐÂY

THẾ-GIỚI 1939 AN HAY NGUY ?

không phải cô-lập Họ có Y giúp biết thời cuộc thế-giới là chuyện
sau lưng. Ia chẳng nhớ có lúc nhiều hình nhiều sắc, phức tạp
Mussolini tự xưng mình là nhà vô cùng, mỗi người chúng ta đều
cứu thế, nhà bảo-hộ cho tất cả phải đa đoan công việc, bốn tàu
những dân-chúng Hồi-giáo đó sanh nhai, cho nên hôm nay
sao? Bởi vậy, mới đây dân Hồi-giáo đã đánh diên cầu cứu với
Y, có lẽ Y sẽ đứng ra can thiệp nào lý-hội được những cuộc biến
mà sanh sự xung đột với Anh, trong thiên hạ hiện tại có hơn
rồi từ đó đi tới thế-giới đại-chiến quã và liên lạc nhau ra làm sao?
không phải là không tiện đường Bởi vậy chúng tôi định biên
đầu tập để hiến chư vị độc-giã một



Hitler và bộ Tham-mưu đang xem duyệt binh

Chỉ nói một hai vấn-đề lớn như trên, chúng ta đã
thấy thế-giới năm nay đa sự, chưa biết là có tiếng súng nổ hay
không, nhưng có phần chắc chắn là nó sẽ làm cho không khí
nặng nề âm đạm, và thiên hạ sẽ trải qua nhiều cơn hồi hộp,
lo sợ, hơn những ngày cuối tháng 9 vừa rồi.

Bà con ta lâu nay chú ý thời
cuộc thế - giới lắm. Song phải

Tin nhân

Cùng M. Nguyễn-văn-Tiến. —
Nhà báo đã tiếp được thư. Xin
bạn cứ lưu lại Rạch-giã theo ý
muốn để làm việc thật có kết quả
mỹ-mãn như trong thư.

Ty-Quân-Lý

Quý ngài đã thầy chạc chan

Sâm-Nhung Bồ-
Thận-Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve Op. 60
trị đau lưng, mỗi một, di-tĩnh,
mộng-tĩnh huyết-tĩnh, dài đêm,
tĩnh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh nghiệm thế nào?

Thử thử thuốc
hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống
nhiều ngày trị ho-lao trong ba
thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn,
mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn
công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHÚC-ĐĂNG
130, rue de Paris — Cholon
Téléphone N° 30.383

Tết này nhớ đọc

CU'ỒI XUÂN

của BÚT-SƠN và LÊ-PHA

Mỗi năm mỗi thêm đặc
sắc ra đúng ngày 23 Têt

Đại-lý muốn lãnh xin viết thư thương lượng với M. LÊ-
MINH-ĐỨC 433-2 rue Paul Blanchy Saigon.

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lục tỉnh
muốn lấy rượu bồ
Néo-Toni để ban
dịp Tết xin viết thư
cho biết trước không
sợ trễ nãi cách gọi
kỹ lưỡng mau lẹ.
Rượu bồ Néo-
Toni mua



tặng bà con rất quý rất sang, rất lịch sự, lại được khen lây.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bồ Néo-Toni có gói cách lãnh hóa giao ngân.

Saigon có một

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào trọn
quyển cắt và cài quần một tiệm may lớn như tiệm may
SAIGON MODE ở đường Bonnard, số 96 có trên mười
ngàn đồng (10.000p.) tiền phố 150p. mỗi tháng mà ở trong
thời khủng hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thanh
hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng cơ,
chứ không nhờ người coupeur có tài mới làm được, chính là M.
Nguyễn-văn-Mật, nay mở tiệm riêng, chắc quý ngài không
ngần ngại mà giao bộ đồ của quý ngài cho M. Nguyễn-văn-
Mật may.

NGUYỄN-VĂN-MẬT

Ancien coupeur Saigon Mode
13 Colonel Grimaud - SAIGON

Bị cộp chụp

Ông Jean Nguyễn-công-Phước
là nhà đại tư bản ở Tân-bương
Cantho. Ông có viết cho tôi một
bức thư hết sức dài, ông quá
khen tôi là thần tiên, vì chính
tôi đã đoán trước ngày 13 Dec.
1938, ông sẽ bị cộp chụp. Ông
không tin lời. Ngày ấy ông vát
súng vào rừng Tây-ninh, lối 2
giờ chiều. Ông hạ sát được một
con thỏ, ông vừa chạy tới thì
con cộp thật to ở trong bụi nhảy
vồ ông nơi đó, tét hai gần bằng
chiết đĩa. May ông thoát khỏi.
Về nhà, ông viết cho tôi một
bức thư, ông nói lời đoán của
tôi không khác thần-tiên. Ông
khen tôi không còn chỗ nói.

PHAN-KHÁ (coi tay, coi tướng)

32 Hamelin — Saigon

Thuốc ĐIỀU KINH
trị bệnh kém huyết
của đàn bà
hiệu Nhành - Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết
sảy xam, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng
kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau
vết chướng máu huyết đầu nặng nề nào, uống
thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khỏe
lặng vô cùng. Giá mỗi ve Op.50. Khắp nơi có
bán, các chỗ bán thuốc Nhành Mai đều có bán.
Mua sỉ lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lượng
Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm của
Nguyễn-thị-Kính Chợ mới Saigon, hoặc các ga-
se điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc HO BỒ PHÔI
hiệu Trái Nho giá Op.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp
cả Đông-pháp, do nhà thuốc
Nhành Mai phát hành.

CHUNG QUANH MỘT CUỘC PHONG-VAN

Coi tay theo khoa-học! Thầy nào cũng nói thế. Song, tôi cái lẽ « hễ khoa-học
thì rất dễ giải rõ cái nguyên lý của nó » thì như có nhiều thầy không chịu
nhận. Bởi vậy nên báo Đại-Chúng phải người đi phỏng-vấn họ, họ không
chịu nói, vì bởi biết nói làm sao? Thầy Phan-Khá từ chối một cách khéo léo
song lại lờ ra mấy tiếng ít học để chỉ rằng mình không nói được. Trên
đây là trích nguyên-văn cuộc Phong-vấn của báo Đại-Chúng đã hỏi thầy
Phan-Khá về nguyên-lý khoa coi tay ra ngày 16-12-1938 nhằm kỳ thứ 5.

Nota: Khoa coi chữ và chữ ký không thể nào dùng nó mà coi thời-vận người ta được.

Tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 68)

Đến tuần rượu sâm-banh, sau khi nghe hai bài dịch-của của một người Pháp và một người Nam, rồi kể tiếp những lời cảm tạ của chủ tân-gia, họ vây nhau có cặp ra chỗ sân trống, ôm nhau mà nhảy theo nhịp đờn. Dòm lại mấy cái bàn ngoài sân chỉ còn có Măng với vài ba ông làng « cũ nưng » và vài bà tóc đầu « bánh-lái ».

Cái thú « nhảy », không hiểu những người có chứng kiến những dịp ấy họ phê-bình, họ khen, họ thích ra làm sao, chỗ phần riêng Măng thì anh không muốn thấy họ bày ra chơi cách ấy, như là anh thấy vị thiếu-niên lạ mặt kia ôm mình Kim-Huê mà kéo qua sang lại, anh càng thêm ghét.

Tiếng đờn dứt hẳn đầu, Kim-Huê trở về ngồi gần Măng và luôn dịp cô chỉ vị thiếu-niên đẹp trai kia mà nói với anh :
— Lúc này tôi quên nói, người này là anh Maurice Lang, đi học bên tây mới về chừng vài tháng nay, và cũng là một người bạn thân của tôi.

Măng bắt tay chào Lang lần thứ nhì. Lang bắt thiệp làm quen ngay.

— Ông Cao-Trực! Tôi mới vừa nghe cô hai nói chuyện kia. Thiết đối với ông, cô hai ơn ông không phải ít. Nếu không nhờ ông thì biết bao giờ cô hai được minh oan.

Măng đã sẵn ghét nên nghe khen dỗi càng thêm ghét. Anh rán giả vui vẻ cười nói cho qua chỗ lòng anh muốn đuổi Lang đi khuất để anh thông thả chuyện vãn với người thương-giã. Nhưng nào có được. Lang vừa nuốt vào khỏi cổ một hớp rượu sâm-banh thì giàn đờn trời động, cậu đưa tay ôm mình Kim-Huê mà nhảy nữa. Cái chân ghét của Măng càng tăng lên cực-điểm. Nên hẳn nhảy thứ nhì vừa rồi, cô Kim-Huê trở vô thì anh xin cáo từ về trước.

Măng về đến nhà nằm ngủ không yên. Anh cứ thao thức mãi. Hết mắt nhắm thì đã thấy những chuyện náo nức, những chuyện làm cho trí anh phải suy phải nghĩ, rồi sự mơ ước cứ tiến tới con đường tuyệt vọng.

Bỗng chốc cửa phòng nghe có tiếng gõ. Măng đánh tiếng hỏi :
— Ai ?..

— Tôi ! Tiếng của cô Kim-Huê trả lời.

Măng lặng thinh suy nghĩ một chút rồi một cái vui cực kỳ bỗng nhập vào trí anh với một cái hy-vọng... Lật đặt bước xuống giường với lấy cái áo mặc vào mình gài nút gọn-ghe. Vặn đèn rồi mặt vào kiếng thấy tóc tai lù xù, anh lấy lược chải gỡ suông sẽ, rồi hăm hở bước ra mở cửa.

— Sao cô về sớm vậy ?

Bước vô khỏi cửa phòng của Măng, Kim-Huê nói :

— Tôi về đây cũng có gần nửa giờ rồi.

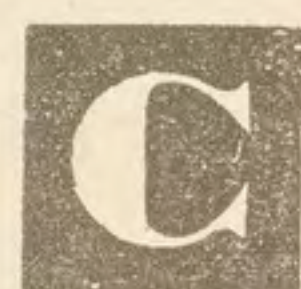
Nhìn lên đồng hồ Măng thấy cũng gần một giờ khuya, rồi dòm lại thấy cô Kim-Huê mặc đồ mát chớ không phải bộ đồ dự tiệc hồi còn sớm. Anh nghĩ có lẽ anh đã phi mất mấy tiếng đồng hồ mà anh không hay. Kim-Huê đặt mình ngồi trên một chiếc ghế trong phòng vừa rồi, Măng e-dè hỏi :

— Cô có cần dùng tôi đều chi chăng ?

— Tôi có chuyện muốn nói với anh...



XXII. — CHUYỆN BUỒN CƯỜI



HUYỀN gì ?

Giờ này có đến đây, vào phòng mình, có chuyện muốn nói

với mình. Nếu cô không cần dùng đến mình chuyện gì khác thì chỉ có cái tình thương của mình đáng chuyện cho cô nói mà thôi ! Có lẽ đêm nay cô đến đây để tỏ cho mình biết rằng cô thương mình như mình đã thương cô và hằng mong hằng mãi. Chắc hẳn với cái tin tưởng ấy, Măng bí-mật ôm ấp sự sung sướng trong lòng. Ngồi im lặng, chờ nghe Kim-Huê bài giải. Cô nói :

— Hồi chiều ngồi ở ngoài vườn, tôi có nói với anh rằng chuyện tôi muốn nói với anh không gấp gì nói. Rồi giờ này giữa cái giấc ngủ của anh tôi lại kêu anh dậy mà nói. Đó là một sự tôi làm phiền anh thái quá, xin anh rộng thứ cho.

Măng lật đặt trả lời :

— Không ! Không có chi đâu mà gọi rằng phiền. Cô hãy nghĩ rằng bao giờ tôi cũng muốn hiểu được có một cái tâm lòng thành thật. Có cứ sai khiến nếu cô có việc gì muốn cần dùng đến tôi. Có chuyện gì muốn nói, có

cứ nói, có đừng ngại gì tất cả. Tôi sẵn lòng chờ nghe.

Măng tưởng mình nói chưa hết ý, nên anh vội nói tiếp :

— Tôi sẵn lòng hy-sanh tánh mạng.

— Rất cảm ơn anh. Nhưng chuyện tôi muốn nói đây chỉ là một chuyện quan-hệ đến đời tư của tôi mà thôi.

— ...

— Anh biết đốc-tơ Lang ?

— Tôi mới vừa được làm quen với cậu lúc còn trong tiệc.

— Tôi sắp thành hôn với người đó.

Tuy Kim-Huê là hạng gái tân-thời nói năng không hay e-lệ nhưng cần nói ấy làm cho cô phải e thẹn trước mặt Măng rồi mở miệng nói cũng lấy làm khó. Bởi vậy cô thốt ra mấy lời như đùa bỡn đọc câu thuốc lòng.

May là không thấu hiểu được cái chơn-tình của Măng, cô đã khỏi bận lòng lo mà không có can đảm phô bày cái hi-tin kia thay. Huống gì nếu cô để ý đến và biết được cái sự đơn đơn của Măng, cái ái-tình của người ơn của cô như thế, thì chừng ấy cô mới xử làm sao ?

Cũng là một sự may.

Sợi dây tình-ái là một thứ vô hình vô dạng mà có cái mãnh-lực mạnh bạo vô cùng. Nó có thể sai khiến người, có thể sửa đổi lòng người phải thành ra quấy, quấy ra phải, dẫu cho người đầu óc rắn rỏi thế mấy cũng phải phục lụy. Như cái ca của Măng, đã nhiều phen muốn dứt tất lửa tình vì anh đã xét đoán rằng cái mơ mộng của anh là viễn vông, cái thương của anh là cái thương tuyệt-vọng. Lẽ phải biết phán đoán nhưng nó không có cái sức mạnh bằng ái-tình, nên Măng lần hồi rút bỏ hết những lẽ phải ấy, rồi cứ đắm đuối mơ tưởng, cứ thương, cứ yêu.

Cô Kim-Huê đến cho anh biết cái kết quả của ái-tình mà Măng ôm ấp bên lòng lâu nay, bằng một câu nói :

— Tôi sắp thành hôn với người đó !

Vừa nghe lọt vào tai, Măng bắt lạnh cả châu thân, mặt mày

lái xanh như người ngộ-cầm. Cái thất vọng quá vội làm cho Măng để lộ cả tấm tinh bằng câu nói lạt lẻo :

— Đó là một chuyện có muốn nói với tôi !

— Chuyện cũng chỉ có bao nhiêu đó nhưng có một chuyện này nên tôi làm cực lòng anh...

Lặng thinh một lúc, Kim-Huê lẽ kết-hôn... nói tiếp :

— Lúc ba tôi còn sanh tiền có can dặn tôi phải kính-nể kẻ mẫu của tôi và phải nghe lời người dạy. Thì trước hai tháng nay tôi cũng lấy sự thành thật và vâng lời trời của ba tôi, tôi tỏ thiệt sự hôn nhân của tôi cho kẻ mẫu tôi biết và nhờ người định đoạt. Người có hứa dễ xem xét lại. Rồi cả một tháng mấy, kẻ mẫu tôi lại bảo rằng tôi chọn đốc-tơ Lang là lầm. Mà tôi xé lại tánh hạnh của chàng không

có chỗ nào đáng trách nên ngay bữa chiều, mà đêm ấy kẻ-mẫu tôi bị ám sát, tôi có bảo kẻ-mẫu tôi phải trưng bằng cơ ra, tại sao người bảo tôi muốn kết hôn với đốc-tơ Lang là sai lầm ? Tôi có nói : nếu kẻ-mẫu tôi không có lẽ gì khác để giải rành chỗ lầm của tôi, tôi sẽ tự tiện làm lẽ kết-hôn...

(Còn nữa)

TUẦN BÁO

NƯỚC NAM

23 Rue du Pont en Bois Hanoi

Là một tờ báo nhiều người ưa đọc ở khắp Bắc, Trung, Nam-kỳ. Ngại nên nhớ mua báo :

NƯỚC NAM

Mỗi số : 0\$04 Cả năm có 2\$00

Bạn có biết
bệnh
Di-Tinh
tàn phá
đời bạn ra sao
không ?



Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tinh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thể gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng, đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mồi, như là xương sống và hai chân vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua. Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tinh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quầng đen. Đau lưng nhức mồi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh. Vừa chợp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất uể oải chần chờ. Không còn thấy lòng hăng hái và chỉ phần đầu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di-tinh.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huột-tinh. Tinh ra lúc nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh Huột-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huột-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc Cổ-tinh tch-tho-hoàn của hiệu PHỤC-HUNG Y-QUÁN Cholon báo chế thì chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại nữa.

Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn Cổ-tinh tch-tho đầu. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mồi, ngủ yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khoẻ nhiều rồi, làm việc bằng hái trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên để ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đỡ tạm-thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc Cổ-tinh tch-tho hiệu PHỤC-HUNG là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRƯ BÀN TẠI

Nhà thuốc VÔ-DINH-DÂN

323, RUE MARINS — CHOLON

118, RUE D'ESPAGNE — SAIGON

4, RUE OHIER — PNOM-PENH

8, RUE DES CANTONNAIS — HANOI

(Gửi C. Rembt. khối cước phí từ 2 hộp).

ĐẠI HY-SANH TOÀN XỨ ĐÔNG-DƯƠNG

BÁN MỘT BIỂU THÊM MỘT

hai thứ thuốc rượu bổ hiệu «ÔNG-TIÊN»

Sâm-nhung dương tinh tửu (số 40)

uống với nước trà, hay là pha với rượu uống trị thận hư, huyết kém, dưỡng khí yếu, nhức mồi, đau lưng, di-tinh, đàn bà đau máu, kinh-nguyệt bất thường. Mỗi ve 0p.60, pha bằng một litre rượu thuốc trị các bệnh trên hết sức công hiệu, hay là để dành trong các đám tiệc chẳng những thơm tho ngọt ngào, lại hết sức bổ khoẻ.

Tam hương thông vệ tửu (số 41)

Ngâm bằng một litre rượu bổ, trị nhức mồi, đau gân, nhức xương, phong tê bại xuội rất công hiệu. Mỗi hộp giá 0p.80.

Đề đền đáp các thân-chủ có lòng chiếu cố đến các nhà đại-lý chi-cuộc và thuốc ÔNG-TIÊN từ bấy lâu nay.

Các nhà đại-lý, chi cuộc ÔNG-TIÊN toàn xứ Đông-Dương, đều bán một, tặng thêm một hai thứ thuốc rượu bổ này và các thứ thuốc khác hiệu ÔNG-TIÊN đều bán giá hạ ba chục phần trăm (30%) từ 15 Janvier đến 8 Février 1939.

Saigon 228 rue d'Espagne, Dakao 186 Albert 1er, Cholon 59 Tổng-đốc-Phương, P.Penh 57 An-duong



M. L. MOCH: 37

Bán máy xay lúa gạo

Trữ đủ đồ phụ-tùng, dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dãi vùn vùn. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặng, máy chày trấu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ETABLISSEMENTS

21, BD GALLIENI

(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là về mới cách thức P mà

* HỘI VAN QUỐC TIẾT KIÊM *

Hội tư-bồn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916 vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hàng chánh ở Đông-dương: 26 đường Chaigneau -:- SAIGON
Chi-nghánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý khắp cõi Đông-Pháp
Số thương-mãi Saigon 29

Giúp cho qui ngài đăng gây ra số vốn

400p.	mỗi tháng đóng	1 p.00	5.000p.	mỗi tháng đóng	12p.50
500	—	1, 25	6.000	—	15, 00
1.000	—	2, 50	7.000	—	17, 50
1.500	—	3, 75	8.000	—	20, 00
2.000	—	5, 00	9.000	—	22, 50
3.000	—	7, 50	10.000	—	25, 00
4.000	—	10, 00			

Vé này đăng lãnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 1.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé Tiết-Kiệm cách thức P đăng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy-vọng đăng lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIÊM

ĐỔI CHỮ ĐỀ DĂNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết. — CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐĂNG VAY 90 % số giá chuộc về. — ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỳ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần.....	455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần	72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIÊM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIÊM

Số vốn đã đóng tất cả: 2.000.000 \$ || Đông-sàn và đất - động-sàn ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937 2.403.548 \$ 30

Mới lại

DĨA BÉKA 1939

J. KEILLEIR

72, rue Mac-Mahon

SAIGON

MỚI PHÁT MINH DỐI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bịnh phong đơn cù.

HÔI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bịnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Qui vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bịnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bịnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng méc, đầu hay chân vàng, ngồi làm việc thán hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

ĐỒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon qui ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu Hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bịnh lao

Bịnh ho lao là bịnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bịnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bịnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bịnh mình vẫn trơ trơ thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-HÀO Saigon) đề lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat đề cho M. TRỊNH-VĂN-HÀO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) -:- SAIGON

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-bà chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bịnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khức khức, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thơ kèm mandat cho M. TRỊNH-VĂN-TỨ Ancien Institutteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bịnh. Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.30

+ DOCTEUR Hồ-tá-Khanh +

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien Chef de Clinique de médecine infantile de Marseille

(Góc đường Colbert số 8 và Pellerin số 105)

**Chữa các bệnh nội-khoa và
chuyên-môn về nhi-khoa**

GIỜ KHÁM BỆNH: Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều,
trừ ngày chúa-nhật và ngày lễ.



CẢM ƠN

Chúng tôi và tang quyến xin
thành thật cảm ơn tất cả bà
con và anh em có lòng đến chia
buồn, cùng đưa đến phần mộ
linh hồn ngoại-tử-mẫu của chúng-
tôi là bà TRẦN-THỊ ĐẦY, đã tạ
thế ngày 21 Décembre 1938 tại
Vinh-hội Saigon.

Trong khi tang-gia bối rối,
có đều chi sơ-thất, xin bà con
và anh em lượng. Đa tạ.

AI-NGOẠI-T N: M. Lưu-
Đỗ, Nguyễn-văn-Huân,
Trần-thị-Cục, Trần-th-Nhi

TIN BUỒN

Chúng tôi lấy làm đau đớn,
hay tin: Hiền nội-tợ của bạn
Đình-quang-Khiêm ở Long-trị
(Long Mỹ). Đã từ trần tại Long-
trị ngày 3 Janvier 1938.

Chúng tôi có mấy lời thành
thật chia buồn cùng gia đình.

M. M. Lê-ngọc-Thế
Nguyễn-Lưu-Vị Lái-Liêu

Nên để ý

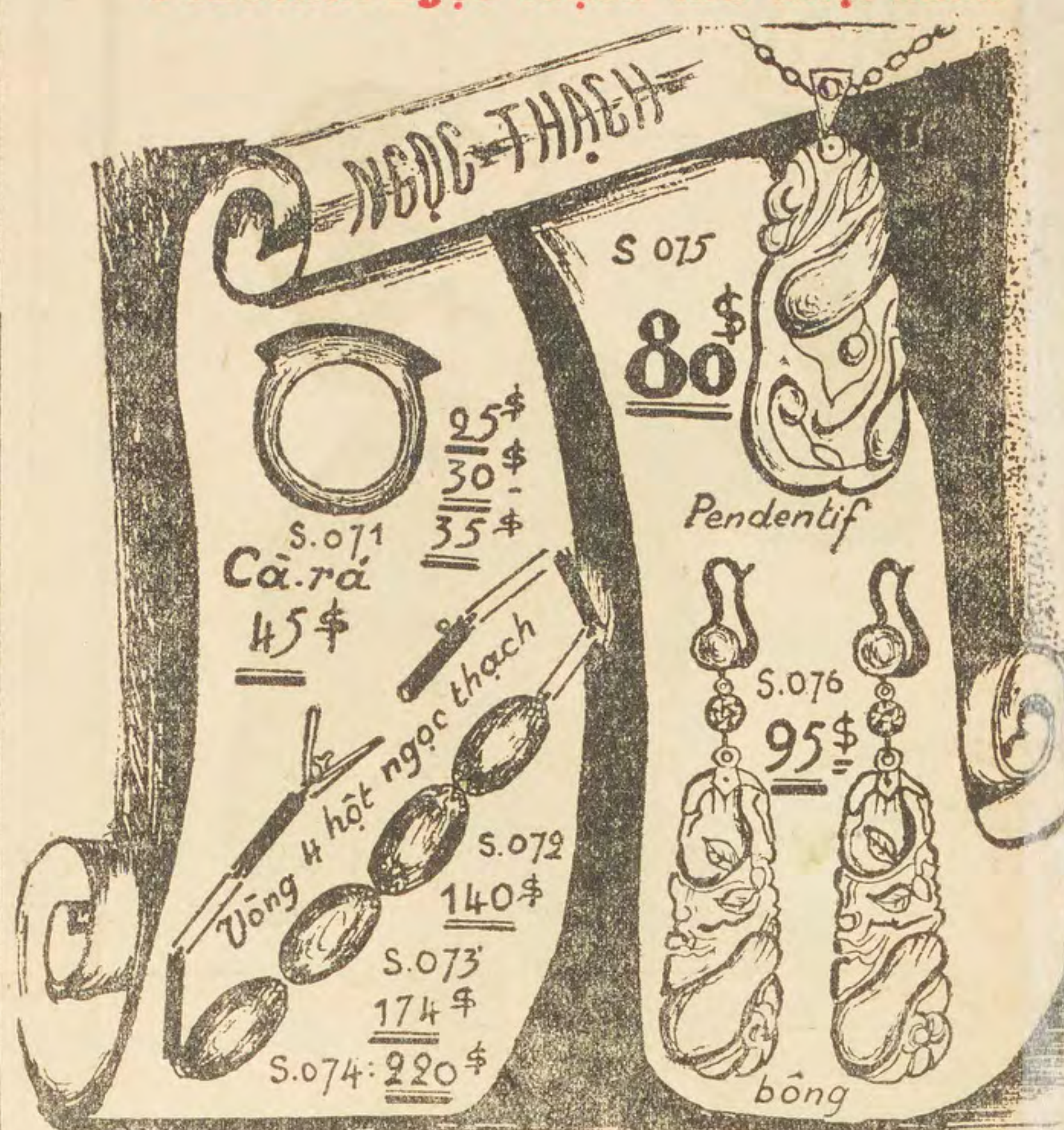
Quý ngài muốn có đồ trang-
sức vừa đẹp, vừa tối tân,
vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-
QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài
chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier

Chuyên môn mài và bán bột
xoàn mới Đức-Quốc.
Ngang hông kho bạc. Chợ-củ Saigon

Pendentif ngọc thạch thứ thiệt xanh



Vòng ngọc-thạch nhiều kiểu thiết xanh trong. Bán quảng-cáo một
đôi vòng ngọc thạch thứ thiệt trong giá 12p.00. Mua một chiếc lẻ 7p.00.
Gửi lãnh hóa giao ngân. Nhớ cho ni cườm tay.

QUAN-CHUA 21, rue Amiral Courbet - Saigon

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THẢO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-dộng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

TAM-KY DƯỢC-PHÒNG

TỔNG-CUỘC TẠI SAIGON SỐ 32, ĐƯỜNG CATINAT

Có đại-lý khắp các tỉnh thành lớn

BẢO CHẾ VÀ PHÁT HÀNH

THUỐC NGUYỄN-AN-CU

Mười lăm phương thuốc thần kinh nguyệt không đều, mình
danh tiếng nhất trong nước:

Khâm ly bổ thận tinh số 34

Bổ khí huyết cho mấy người sức yếu kém.
Làm việc thấy mệt nhọc nhiều và hay đau
như: ăn lâu tiêu, bón, đau lưng, tê mỏi
nhức tay chân. Bệnh nhiều thì mệt-tinh, di-
tính, huyết-tính, tiết-tính. Các ông lão, bà lão
dùng thuốc này để bổ khỏe và ngừa bệnh.

Một hộp (uống 6 ngày) 1p.00

Thuốc trừ ho lao số 35

Nam phụ lão ấu ai bệnh ho
lao, ho thổ huyết hoặc lao ruột,
lao gan hệ gặp thuốc số 35 này
thì cũng như gặp thuốc tiên.
Bệnh lao mà không gặp thuốc
số 35 thì không có thứ nào trị
lành được. Nếu bệnh nặng phải
uống cặp với thuốc số 31.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.20

Thiên kim bảo thai số 28

Thuốc này uống dưỡng thai
giúp cho người mẹ tránh khỏi
các bệnh, được khỏe khoắn nhẹ
nhàn vui vẻ, đến lúc đẻ được
mau lẹ và bình an.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.

Điều kinh bổ huyết số 26

Chuyên trị đàn bà con gái

gầy vóc ốm, ăn uống không
được, tay chân mỏi nhừ,
thường có huyết bạch nhiều
hoặc tử cung có bệnh rồi biến
ra nhiều chứng. Mấy bà vì huyết
suy rồi da mặt nhăn, khô, mệt,
hình sắc buồn bực, dùng thuốc
này trong hai tuần thì sẽ thấy
khí sắc vui vẻ, da mặt trắng đỏ.
Thiệt là một phương thuốc rất
quý báu cho phụ-nữ.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.

Bạch đới hoàn số 27

Hoàn thuốc này chuyên-trị bệnh tử cung
bạch-đới có nhiều quá, uống thuốc không bớt
dùng hoàn thuốc này để trong "cửa mình"
thì dứt được bệnh bạch đới. Hiệu nghiệm lạ
kỳ.

Mỗi hộp 2 hoàn giá 0p.60

Thần thông chứng tử số 29

Đàn bà ít con, hoặc nhỏ
chưa sanh để lần nào, uống
thuốc này thì trong hai tháng
sẽ thấy linh nghiệm được như
ý muốn. Đã có người có chồng
năm bảy năm mà không có con
uống chưa hết 3 hộp thuốc này
thì đã thấy có thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 1p.

Bình tân hoàn số 15

Chuyên trị con nít từ 1 tới 16 tuổi, hay
đau, trong mình nóng nhiệt nhiều lần lớn
ban đêm ngủ dở mồ hôi đầu, ó m, ít ăn
ít chơi. Hoặc trong mình có ban trái, máu
xấu ăn uống không tiêu, bụng lớn. Thuốc
này uống trong một tháng thì thấy mập mạnh,
da thịt tươi tốt nở nang.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 0p.60

Tứ quý hoàn số 36

Thuốc này trị các chứng ho
thường như ho gió, ho ban, đau
ngực, tức ngực. Bệnh nặng cách
mấy uống cũng mạnh.

Mỗi hộp uống 3 ngày giá 0p.50

Sâm nhung bảo thọ

(Thuốc nhà giàu số 32)

Thuốc này dùng toàn sâm,
nhưng, quý thứ thiệt tốt mà chế
ra để bổ dưỡng thân thể. Sức
bổ của sâm, nhưng là quý vô
giá nhưng phải là thiệt sâm
thiệt nhưng thì mới có giá trị.

Một hộp uống 2 ngày giá 1p.20

Mồ kỷ hoàn

(Thuốc hồi số 31)

Chuyên trị các chứng bệnh hậu, bệnh lao,
bệnh rét rừng, bệnh chổi nước, bệnh bao tử,
thương hàn, bệnh thũng, bệnh suyễn, vân,
vân.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 0p.50

Tế sanh hoàn số 40

Trị tuyệt chứng bệnh bốn uất.
Thuốc này dùng những vị thuốc
bổ dưỡng tạng phủ. Để ngũ tạng
được điều hòa khỏe mạnh thì
bệnh bốn phủ dứt. Thuốc thơm
ngọt dễ uống. Uống rồi đếm đủ
9 giờ thì tiểu được chớ không
bị ứ đọng. Xót xa. Kỳ thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50

Thuốc rượu số 39

Thuốc ngâm rượu số 39
chuyên trị các bệnh phong tê,
bại xứ. Thuốc này cũng bổ
huyết và đổi máu xấu ra tốt.
Thuốc chế bằng sâm tốt và hiệp
với các thứ rễ thuốc trên núi
thật hay, cách bào chế rất công
phu phải trọn mười ngày đêm
mới thành hoàn thuốc, linh
nghiệm phi thường.

Một hoàn thuốc và bột quế 1p.
(ngâm rượu uống 15 ngày)

Thuốc nhức đầu số 25

Bệnh nhức đầu tuy không phải là bệnh
nặng nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà
thường mang bệnh này. Có bệnh nhức đầu là
do trong mình máu không tốt khí uất gần
yếu. Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bệnh

nhức đầu bất kỳ bệnh lâu hay mau. Bệnh
nặng uống nhiều ngày. Kỳ thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50

Thần hương tán số 9

Thuốc này trị ba chứng hay thần hiệu,
các bệnh: nóng lạnh, nhức đầu, cảm gió,
đau bụng, ầu tả, bọng dạ, no hơi, vân, vân.
Uống thuốc này vào chừng 5 phút đồng hồ
thì thấy hết bệnh liền. Muốn phân biệt
nghiệm.

Mỗi ve uống 2 lần giá 0p.20

Bảo an số 10

Con nít thì mập mạnh, chơi
giòn vui vẻ, đứa nào không
được vậy là có bệnh và bị mất
sức lớn. Thuốc này trị các bệnh
cho trẻ em, như là trị tuyệt
gốc ban. Trẻ em lúc nhỏ có
bệnh mà không gặp thuốc hay
trị cho thiệt mạnh thì trong
mình nó còn bệnh hoài, lâu ngày
thành bệnh hậu làm cho nước
da vàng mét, lớn bụng, ăn uống
không tiêu, sắc mặt buồn bã,
khi ngủ thì mồ hôi đầu bay
mê hay mờ. Thuốc số 10 này
là một môn linh đơn của trẻ
em. Có bệnh nhiều thì
uống hết 2 hộp thì lành mạnh.
Mỗi hộp giá 0p.50

N.B - Ở Saigon thì mua thuốc tại Tổng-cuộc số 32 đường Catinat. Ở xa xin mua các nhà đại-lý. Đầu đầu cũng đồng một giá như định. Nơi nào chưa có đại-lý
thì gửi thư mua tại Tổng-cuộc, thuốc sẽ gửi cách "lãnh hóa giao ngân", trong vài ba ngày thì có thuốc gửi tới. Thư từ, tiền bạc giao thiệp xin để cho: Monsieur
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN directeur Tam-Kỳ Dược-Phòng 32, rue Catinat Saigon.